

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 178 (XXII) — Nr. 70

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Sâmbătă, 30 ianuarie 2010

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	
ORDONAŢE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI				
6.	— Ordonanță pentru modificarea și completarea Legii nr. 265/2008 privind auditul de siguranță rutieră	2-8		
7.	— Ordonanță pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 43/1997 privind regimul drumurilor	8-20		
8.	— Ordonanță pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România	21-24		
		9.	— Ordonanță privind măsuri pentru diminuarea consecințelor restructurării și reorganizării unor societăți naționale, companii naționale și societăți comerciale cu capital majoritar de stat din domeniul feroviar	24-27
		13.	— Ordonanță pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul justiției în vederea transpunerii Directivei 2006/123/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 decembrie 2006 privind serviciile în cadrul pieței interne.....	28-31

ORDONANȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI**GUVERNUL ROMÂNIEI****ORDONANȚĂ****pentru modificarea și completarea Legii nr. 265/2008 privind auditul de siguranță rutieră**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 1 pct. IV.2 din Legea nr. 9/2010 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță.

Art. I. — Legea nr. 265/2008 privind auditul de siguranță rutieră, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 777 din 20 noiembrie 2008, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Titlul se modifică și va avea următorul cuprins:

„L E G E

**privind gestionarea siguranței circulației
pe infrastructura rutieră”**

2. Articolele 1—27 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. — (1) Prezenta lege stabilește cadrul instituțional și modul de gestionare a siguranței circulației pe infrastructura rutieră.

(2) Prezenta lege se aplică:

a) proiectelor noi de infrastructură rutieră și drumurilor aparținând rețelei rutiere transeuropene, astfel cum este definită la pct. 2 din anexa I la Decizia nr. 1.692/96/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 iulie 1996 privind orientările comunitare pentru dezvoltarea rețelei transeuropene de transport, începând din 19 decembrie 2010;

b) drumurilor de interes național, începând cu data de 1 ianuarie 2013;

c) drumurilor județene, drumurilor comunale amenajate și străzilor urbane amenajate începând cu data de 1 ianuarie 2015.

(3) Prezenta lege nu se aplică tunelurilor rutiere reglementate de Directiva 2004/54/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind cerințele minime de siguranță pentru tunelurile din rețeaua rutieră transeuropeană.

(4) Investitorii și administratorii oricăror drumuri publice pot aplica prevederile prezentei legi și anterior datei de la care sunt obligați conform alin. (2).

Art. 2. — (1) Scopul prezentei legi constă în asigurarea și creșterea gradului de siguranță a circulației pe drumurile publice, prevenirea pierderii de vieți și a vătămării integrității corporale a persoanelor, precum și evitarea producerii pagubelor materiale ca urmare a accidentelor de circulație.

(2) Aplicarea prezentei legi se realizează cu respectarea următoarelor cerințe:

a) asigurarea independenței auditorului de siguranță rutieră față de investitor, proiectant, executant sau administratorul drumului, după caz;

b) păstrarea de către auditorul de siguranță rutieră a confidențialității cu privire la datele și informațiile la care a avut acces în cursul realizării auditului;

c) auditorul nu trebuie să fi fost implicat din punct de vedere tehnic sau administrativ în niciuna dintre fazele de realizare a proiectului de infrastructură rutieră supus auditării.

Art. 3. — În înțelesul prezentei legi, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

a) *audit de siguranță rutieră* — verificarea detaliată, tehnică și sistematică, independentă, din punctul de vedere al siguranței, a caracteristicilor de proiectare proprii unui proiect de infrastructură rutieră în toate etapele, de la planificare la începutul exploatarei;

b) *auditor de siguranță rutieră* — persoana fizică atestată potrivit prezentei legi să efectueze evaluarea de impact asupra siguranței rutiere, auditul de siguranță rutieră și inspecția de siguranță;

c) *drum public* — drumul deschis circulației publice, ale cărei elemente constructive sunt cele definite de Ordonanța Guvernului nr. 43/1997 privind regimul drumurilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

d) *clasificarea tronsoanelor cu o concentrație mare de accidente* — metoda de identificare, analizare și clasificare a tronsoanelor infrastructurii rutiere, care au fost în exploatare mai mult de 3 ani, pe care s-a înregistrat un număr mare de accidente soldate cu persoane decedate, proporțional cu fluxul de trafic;

e) *clasificarea siguranței rețelei* — metoda pentru identificarea, analizarea și clasificarea secțiunilor rețelei existente în funcție de potențialul de îmbunătățire a siguranței și de reducere a costurilor legate de accidente;

f) *evaluarea de impact asupra siguranței rutiere* — o analiză comparativă strategică a impactului asupra gradului de siguranță a rețelei rutiere al unei noi căi rutiere sau al unei modificări substanțiale a rețelei existente;

g) *inspecție de siguranță* — verificarea periodică a infrastructurii rutiere din punctul de vedere al siguranței circulației, cu identificarea eventualelor disfuncționalități sau deficiențe de proiectare, construcție, operare și/sau întreținere a drumului care pot conduce la producerea de accidente rutiere;

h) *rețea rutieră transeuropeană* — rețeaua rutieră definită la pct. 2 din anexa I la Decizia nr. 1.692/96/CE;

i) *linii directe* — măsurile adoptate de autoritatea publică centrală responsabilă cu gestiunea siguranței rutiere care indică etapele de urmat și elementele de avut în vedere în aplicarea procedurilor de siguranță prevăzute în prezenta lege;

j) *proiect de infrastructură rutieră* — proiectul destinat construirii de noi infrastructuri rutiere sau modificării semnificative a unor rețele existente, care afectează fluxul de trafic;

k) *punct negru* — segmentul de drum public care pe anumite tronsoane prezintă o rată mai mare de accidente rutiere decât rata medie a accidentelor înregistrate pe unitatea de distanță a drumului respectiv și pe o perioadă de timp istorică, stabilite prin convenții de către specialiști;

l) *utilizator vulnerabil* — categoria de participanți la traficul rutier, care este expusă riscului de accidentare, soldată cu morți și/sau vătămare corporală gravă, într-un grad mai mare decât restul participanților.

CAPITOLUL II

**Dobândirea și încetarea calității de auditor
de siguranță rutieră**

Art. 4. — Poate fi auditor de siguranță rutieră orice persoană fizică dacă îndeplinește cumulativ următoarele condiții:

a) are capacitate deplină de exercițiu;

b) are studii universitare de licență în unul dintre următoarele domenii: construcția și proiectarea drumurilor, construcții, ingineria transporturilor rutiere sau autovehicule rutiere, dovedite cu diplome recunoscute în condițiile prevăzute de prezenta lege;

c) are o experiență profesională în unul dintre domeniile prevăzute la lit. b) de cel puțin 5 ani;

d) a frecventat cursurile pentru formarea auditorilor de siguranță rutieră și a promovat examenul de atestare a calității de auditor de siguranță rutieră, în condițiile prevăzute de prezenta lege;

e) este aptă din punct de vedere medical pentru exercitarea acestei activități;

f) nu i s-a interzis exercitarea profesiei, în domeniul specialității sale, prin hotărâre judecătorească rămasă definitivă;

g) are permis de conducere valabil, care să ateste o vechime de minimum 3 ani în categoria B sau în altă categorie superioară acesteia.

Art. 5. — (1) Formarea, instruirea și perfecționarea profesională a auditorilor de siguranță rutieră se asigură prin organizarea cursurilor de specialitate de către Autoritatea Rutieră Română — A.R.R.

(2) Cursurile de formare, instruire sau perfecționare profesională se realizează în colaborare cu instituții de învățământ superior acreditate și/sau cu furnizorii de formare profesională autorizați potrivit legislației privind formarea profesională a adulților, în baza programelor-cadru de formare, instruire și perfecționare profesională.

(3) Programele-cadru de formare, instruire și perfecționare profesională prevăzute la alin. (2) se aprobă prin ordin al ministrului transporturilor și infrastructurii, la propunerea Autorității Rutiere Române — A.R.R., până la data de 19 decembrie 2011.

(4) Lista instituțiilor/furnizorilor prevăzute/prevăzuți la alin. (2) se pune la dispoziția publicului pe pagina de internet a Autorității Rutiere Române — A.R.R., pentru a putea fi consultată de orice persoană interesată.

(5) Auditorii de siguranță rutieră sunt obligați să participe anual la cursurile de instruire periodică și o dată la 3 ani la cursurile de perfecționare profesională organizate de Autoritatea Rutieră Română — A.R.R.

Art. 6. — (1) Se înființează Comisia de atestare, disciplină și soluționare a contestațiilor, denumită în continuare *Comisia*, compusă din 9 membri, ale cărei componență, atribuții și regulament de organizare și funcționare se aprobă prin ordin al ministrului transporturilor și infrastructurii până la data de 1 mai 2010.

(2) Regulamentul de organizare și funcționare a Comisiei va stabili și modalitatea de remunerare a activității membrilor acesteia și a personalului care o deservește.

Art. 7. — (1) Atestarea calității de auditor de siguranță rutieră se realizează conform prevederilor prezentei legi.

(2) Examinarea candidaților în vederea atestării se efectuează de Comisia prevăzută la art. 6 alin. (1).

(3) Pentru susținerea examenului de atestare a calității de auditor de siguranță rutieră și pentru eliberarea atestatului respectiv, fiecare candidat achită câte o taxă, după caz, stabilită prin Regulamentul de organizare și funcționare a Comisiei, care se face venit la Autoritatea Rutieră Română — A.R.R.

(4) Comisia comunică conducerii Autorității Rutiere Române — A.R.R. numele și datele de identificare ale persoanelor care au obținut atestatul de auditor de siguranță rutieră, în vederea înscrierii acestora în Registrul auditorilor de siguranță rutieră. Lista auditorilor de siguranță rutieră, actualizată, va fi făcută publică pe pagina de internet a Autorității Rutiere Române — A.R.R.

(5) Pentru cetățeanul unui stat membru al Uniunii Europene sau al unui stat aparținând Spațiului Economic European, care a dobândit calitatea de auditor de siguranță rutieră în unul dintre aceste state, Comisia va recunoaște automat documentul emis de autoritatea competentă din statul de origine, în baza căruia cetățeanul exercită legal profesia. Dacă cetățeanul dorește să își

desfășoare activitatea de audit de siguranță rutieră în România, se înscrie într-o secțiune specială a Registrului auditorilor de siguranță rutieră prevăzut la alin. (4), cu condiția prezentării documentelor care atestă dobândirea calității de auditor de siguranță rutieră.

Art. 8. — (1) Calitatea de auditor de siguranță rutieră încetează:

a) la cerere, prin renunțare făcută în scris de către auditorul de siguranță rutieră;

b) în cazul în care persoana nu mai îndeplinește una dintre condițiile prevăzute la art. 4 lit. a), e) și f).

(2) Încetarea calității de auditor de siguranță rutieră se dispune de Comisie, prin rezoluția de retragere a atestatului, în una dintre situațiile prevăzute la alin. (1).

(3) În caz de încetare a calității de auditor de siguranță rutieră, numele acestuia se radiază din Registrul auditorilor de siguranță rutieră.

CAPITOLUL III

Evaluarea de impact asupra siguranței rutiere, auditului de siguranță rutieră și inspecțiile de siguranță

Art. 9. — (1) Evaluarea de impact asupra siguranței rutiere este parte integrantă a studiului de fezabilitate sau, după caz, a studiului de fezabilitate al unui proiect de infrastructură rutieră, se realizează potrivit prevederilor cuprinse în anexa nr. 1 și se concretizează într-un raport.

(2) Raportul de evaluare de impact asupra siguranței rutiere trebuie să indice considerentele în materie de siguranță rutieră care contribuie la alegerea soluției propuse și să furnizeze toate informațiile relevante necesare realizării unei analize costuri-beneficii a diverselor opțiuni evaluate.

(3) Auditul de siguranță rutieră este parte integrantă a unui proiect de infrastructură rutieră și se execută obligatoriu pentru fiecare dintre următoarele stadii, cu respectarea prescripțiilor prevăzute în anexa nr. 2:

a) proiectul preliminar;

b) proiectele detaliate;

c) anterior recepționării drumului public;

d) imediat după darea în exploatare a drumului public, în trafic.

(4) Inspecția de siguranță se realizează obligatoriu pentru fiecare drum public o dată la 2 ani, alternativ în perioadele iarnă și vară, se concretizează într-un raport de inspecție de siguranță și cuprinde verificarea periodică a gradului de deteriorare a elementelor care influențează siguranța rutieră, menținerea caracteristicilor inițiale privind semnalizarea și, după caz, analiza posibilelor efecte ale lucrărilor rutiere asupra siguranței traficului.

(5) Evaluarea de impact asupra siguranței rutiere, auditul de siguranță rutieră și inspecția de siguranță de realizează de un auditor de siguranță rutieră sau de o echipă de auditori de siguranță rutieră, după caz, în funcție de complexitatea lucrării.

(6) Începând cu data de 1 ianuarie 2011, în cazul unui accident de circulație soldat cu persoane decedate sau răniți grav, înregistrat pe un drum public, administratorul drumului va solicita imediat, obligatoriu, executarea unei inspecții de siguranță suplimentară care să identifice elementele care au favorizat producerea accidentului respectiv și să facă recomandările necesare.

Art. 10. — După finalizarea execuției proiectelor de infrastructură rutieră, auditorul de siguranță rutieră sau echipa de auditori de siguranță rutieră care a efectuat auditul de siguranță rutieră participă ca invitat la recepția lucrării.

Art. 11. — (1) În vederea realizării evaluării de impact asupra siguranței rutiere, a auditului de siguranță rutieră sau a inspecției de siguranță, se încheie un contract între Autoritatea Rutieră Română — A.R.R., pe de o parte, și investitor sau administrator,

după caz, pe de altă parte, pe baza unui contract-cadru stabilit prin ordin al ministrului transporturilor și infrastructurii.

(2) La desemnarea auditorilor de siguranță rutieră sunt respectate următoarele criterii:

a) criteriul zonal geografic, care asigură prioritatea la desemnarea auditorilor de siguranță rutieră domiciliați în zona sau cel mai aproape de zona în care se află sectorul de drum public/proiectul auditat;

b) criteriul desemnării echitabile a auditorilor de siguranță rutieră, asigurându-se un grad nediscriminatoriu de încărcare a acestora.

(3) În cazul în care, într-o procedură de desemnare, nu există auditori de siguranță rutieră disponibili, care să îndeplinească criteriile prevăzute la alin. (2), Autoritatea Rutieră Română — A.R.R. poate desemna, în mod justificat, auditori de siguranță rutieră cu derogare de la unele dintre aceste criterii.

(4) Autoritatea Rutieră Română — A.R.R. desemnează auditorii de siguranță rutieră în termen de 5 zile lucrătoare de la data semnării contractului prevăzut la alin. (1) și notifică în acest sens auditorii de siguranță rutieră desemnați și investitorul sau administratorul, după caz.

(5) Auditorii de siguranță rutieră nu pot refuza desemnarea decât din motive obiective sau în una dintre situațiile prevăzute la alin. (6) și (7).

(6) Auditorul de siguranță rutieră are obligația de a aduce la cunoștința Autorității Rutiere Române — A.R.R. orice împrejurare de natură a aduce atingere principiului independenței auditorului de siguranță rutieră față de investitor, proiectant, executant sau administratorul drumului, după caz, imediat ce a luat cunoștință de aceasta.

(7) Independența auditorului de siguranță rutieră față de investitor, proiectant, executant sau administratorul drumului, după caz, este afectată în următoarele cazuri:

a) auditorul de siguranță rutieră sau o rudă a sa până la gradul al IV-lea are relații contractuale ori este angajat al uneia dintre părți;

b) auditorul de siguranță rutieră sau o rudă a sa până la gradul al IV-lea este acționar ori deține părți sociale la una dintre părți;

c) auditorul de siguranță rutieră sau o rudă a sa până la gradul al IV-lea este membru în organele de conducere ale uneia dintre părți;

d) auditorul de siguranță rutieră este salariat al administratorului drumului sau al unei autorități care are calitatea de investitor, de proiectant și/sau de executant al proiectului;

e) sunt îndeplinite alte condiții privind conflictul de interese sau incompatibilitatea.

Art. 12. — (1) Investitorul sau administratorul drumului, după caz, este obligat să depună la Autoritatea Rutieră Română — A.R.R. documentația privind proiectul de infrastructură rutieră sau a drumului public supus evaluării de impact asupra siguranței rutiere, inspecției de siguranță sau auditului de siguranță rutieră, în termen de cel mult 10 zile lucrătoare de la data semnării contractului prevăzut la art. 11 alin. (1).

(2) Autoritatea Rutieră Română — A.R.R. pune la dispoziția auditorului de siguranță rutieră sau echipei de auditori de siguranță rutieră, după caz, documentația privind:

- a) studiul de fezabilitate;
- b) studiul de fezabilitate;
- c) evaluarea de impact asupra siguranței rutiere;
- d) proiectul tehnic;
- e) detaliile de execuție;
- f) planurile generale ale traseului;
- g) planurile de situație și profilurile transversale și longitudinale ale traseului;
- h) planurile terenurilor pe care este proiectat traseul;

i) planurile de semnalizare și marcaj rutier de pe traseu, precum și echipamentele rutiere din dotare;

j) analize de trafic, existent și prognozat;

k) date și informații privind accidentele rutiere înregistrate pe drumuri auditate;

l) autorizația de construire a drumului;

m) alte informații necesare.

(3) La cererea auditorului de siguranță rutieră sau a echipei de auditori de siguranță rutieră, autoritățile cu atribuții în siguranța rutieră pun la dispoziția acestora, în scris, informațiile necesare realizării evaluării de impact asupra siguranței rutiere, auditului de siguranță rutieră sau inspecției de siguranță, cu excepția cazurilor prevăzute de lege.

Art. 13. — (1) Evaluarea de impact asupra siguranței rutiere și auditul de siguranță rutieră se realizează la cererea investitorului adresată Autorității Rutiere Române — A.R.R., iar inspecția de siguranță se realizează la cererea administratorului drumului public adresată Autorității Rutiere Române — A.R.R.

(2) Raportul de audit de siguranță rutieră cuprinde 4 capitole, câte unul pentru fiecare stadiu menționat la art. 9 alin (3), fiecare capitol având anexat, după caz, câte un set de recomandări de remediere a eventualelor deficiențe constatate.

(3) Textul fiecărui capitol împreună cu anexele cu recomandări va fi întocmit în două exemplare originale ce vor fi depuse de auditorii de siguranță rutieră la investitor și la Autoritatea Rutieră Română — A.R.R., cu respectarea termenelor prevăzute în contract.

(4) Termenele prevăzute la alin. (3) nu pot depăși 60 de zile de la data depunerii documentației complete la Autoritatea Rutieră Română — A.R.R., conform prevederilor art. 12 alin. (1).

Art. 14. — (1) Prevederile privind eliminarea riscurilor conținute în raportul de audit de siguranță rutieră au caracter obligatoriu pentru investitor.

(2) Investitorul are obligația de a întreprinde demersurile necesare, în colaborare cu proiectantul și/sau executantul, după caz, pentru a asigura respectarea prevederilor conținute în raportul de audit de siguranță rutieră, înainte de finalizarea stadiului supus auditării.

(3) În termen de 10 zile lucrătoare de la data primirii unui capitol al raportului de audit de siguranță rutieră, investitorul poate contesta motivat, la Comisia de atestare, disciplină și soluționare a contestațiilor, în tot sau în parte, prevederile raportului de audit de siguranță rutieră.

(4) Comisia prevăzută la art. 6 soluționează contestațiile în termen de 30 de zile de la depunere și emite în acest sens o decizie.

(5) Un exemplar original al deciziei prevăzute la alin. (4) va fi anexat la raportul de audit de siguranță rutieră.

Art. 15. — Tarifele practicate de Autoritatea Rutieră Română — A.R.R. pentru efectuarea evaluării de impact, a auditului de siguranță rutieră și a inspecției de siguranță, precum și onorariile convenite auditorilor pentru activitatea prestată se aprobă prin ordin al ministrului transporturilor și infrastructurii.

Art. 16. — Sumele încasate potrivit prevederilor ordinului emis în temeiul art. 15 constituie venit la bugetul Autorității Rutiere Române — A.R.R. și se utilizează pentru plata onorariilor auditorilor de siguranță rutieră pentru activitățile desfășurate, precum și pentru finanțarea activităților proprii ale Autorității Rutiere Române — A.R.R. stabilite prin actele normative.

Art. 17. — (1) Raporturile dintre Autoritatea Rutieră Română — A.R.R. și auditorii de siguranță rutieră se stabilesc prin contract de prestări de servicii, semnat de ambele părți, care prevede drepturile și obligațiile părților, termenele pentru finalizarea lucrărilor, cuantumul onorariului auditorilor de siguranță rutieră, termenele și modul de plată a acestuia, în baza unui contract-cadru aprobat prin ordin al ministrului transporturilor și infrastructurii.

(2) Anterior efectuării unei lucrări, auditorul de siguranță rutieră sau echipa de auditori de siguranță rutieră poate primi, la cerere, un avans de 30% din onorariul estimat.

Art. 18. — (1) Autoritatea Rutieră Română — A.R.R. efectuează clasificarea tronsoanelor de drum cu o concentrație mare de accidente și clasificarea siguranței rețelei pe baza unor analize periodice, efectuate cel puțin o dată la 3 ani de exploatare a rețelei rutiere, conform prescripțiilor anexei nr. 3.

(2) Tronsoanele rutiere cu prioritate conform rezultatelor clasificării tronsoanelor cu o concentrație mare de accidente și ale clasificării siguranței rutiere sunt evaluate de echipe de auditori de siguranță rutieră prin vizite pe teren, prin prisma elementelor menționate la pct. 3 din anexa nr. 3.

(3) Măsurile corective se concentrează pe tronsoanele rutiere menționate la alin. (2), acordându-se prioritate acelor măsuri prevăzute la pct. 3 lit. e) din anexa nr. 3 care prezintă cel mai favorabil raport beneficii-costuri.

(4) Semnalizarea în vederea avertizării utilizatorilor drumurilor cu privire la tronsoanele care se află în reparație și care astfel pot periclita siguranța utilizatorilor căilor rutiere se va face corespunzător, cu elemente de semnalizare conforme cu legislația privind circulația pe drumurile publice, vizibile atât ziua cât și noaptea și care sunt instalate la o distanță de siguranță.

(5) Utilizatorii drumurilor vor fi informați de existența unui tronson cu o concentrație mare de accidente prin intermediul unor mijloace adecvate și/sau sisteme de semnalizare conforme cu legislația privind circulația pe drumurile publice.

CAPITOLUL IV

Cadrul instituțional în domeniul gestionării siguranței circulației pe infrastructura rutieră

Art. 19. — Ministerul Transporturilor și Infrastructurii este autoritatea competentă de reglementare, în scopul aplicării prevederilor prezentei legi.

Art. 20. — Autoritatea Rutieră Română — A.R.R. își exercită atribuțiile conferite potrivit legii cu privire la:

- a) infrastructura rutieră;
- b) vehiculele rutiere;
- c) comportamentul uman pe drumurile publice.

Art. 21. — (1) Autoritatea Rutieră Română — A.R.R. este singura instituție competentă să gestioneze efectuarea evaluării de impact asupra siguranței rutiere, auditului de siguranță rutieră, inspecției de siguranță, precum și desfășurarea activităților de formare, atestare, instruire și perfecționare profesională a auditorilor de siguranță rutieră.

(2) În domeniul activităților prevăzute la alin. (1), Autoritatea Rutieră Română — A.R.R. îndeplinește următoarele atribuții principale:

- a) desemnează auditorii de siguranță rutieră în vederea efectuării activităților ce fac obiectul prezentei legi;
- b) elaborează și propune norme de aplicare a prevederilor prezentei legi, care se aprobă prin ordin al ministrului transporturilor și infrastructurii;
- c) stabilește aspectele de ordin contractual cu investitorii/administratorii și cu auditorii de siguranță rutieră, stabilește circuitul documentelor și informațiilor între părțile implicate în activitățile ce fac obiectul prezentei legi;
- d) asigură organizarea cursurilor de formare profesională, în scopul atestării auditorilor de siguranță rutieră, precum și organizarea cursurilor de instruire și perfecționare pentru auditorii de siguranță rutieră atestați;
- e) aplică deciziile comisiei prevăzute la art. 6 privitoare la atestarea auditorilor de siguranță rutieră, emiterea și retragerea atestatelor;

f) organizează periodic informări și dezbateri ale auditorilor de siguranță rutieră pe teme legate de rezultatele cercetării și practicii în domeniu;

g) fundamentează și elaborează proiecte privind norme, standarde și ghiduri tehnice în materie, în concordanță cu evoluția reglementărilor la nivel european și internațional, și înaintează aceste proiecte spre aprobare prin ordin al ministrului transporturilor și infrastructurii;

h) participă pe plan național și internațional la activități specifice domeniului de audit de siguranță rutieră;

i) contribuie la elaborarea strategiilor privind gestiunea siguranței infrastructurii rutiere;

j) colectează și arhivează toate rapoartele de audit de siguranță rutieră, de evaluare de impact asupra siguranței rutiere și de inspecție de siguranță;

k) propune spre aprobare prin ordin al ministrului transporturilor și infrastructurii, metodologia de atestare a auditorilor de siguranță rutieră, metodologia de organizare a cursurilor de formare, instruire și perfecționare profesională a auditorilor de siguranță rutieră și programele de formare, instruire și perfecționare profesională în domeniul auditului de siguranță rutieră;

l) ține Registrul auditorilor de siguranță rutieră, pe specialități, și operează modificările care se impun, pe baza deciziilor Comisiei;

m) realizează documentații și publicații de specialitate pentru auditorii de siguranță rutieră;

n) distribuie auditorilor de siguranță rutieră documentațiile și publicațiile prevăzute la lit. g), j), l) și m), precum și alte reglementări de interes;

o) avizează proiectele de infrastructură rutieră pentru certificarea conformității cu prevederile prezentei legi, în vederea eliberării autorizațiilor de construire prevăzute în Legea nr. 198/2004 privind unele măsuri prealabile lucrărilor de construcție de drumuri de interes național, județean și local, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Autoritatea Rutieră Română — A.R.R. îndeplinește și alte atribuții stabilite prin prezenta lege și prin alte acte normative.

CAPITOLUL V

Răspunderile și sancțiunile auditorului de siguranță rutieră

Art. 22. — (1) Sancțiunile disciplinare se dispun și se aplică de către Autoritatea Rutieră Română — A.R.R. în raport cu gravitatea abaterii și constau în:

a) suspendarea calității de auditor de siguranță rutieră pe o durată de 30 de zile, în cazul nedelegerii în termen a rapoartelor pentru activitățile contractate de Autoritatea Rutieră Română — A.R.R.;

b) suspendarea calității de auditor de siguranță rutieră pe o durată de la o lună la 6 luni:

— pentru încetarea îndeplinirii uneia dintre condițiile de obținere a atestatului de auditor de siguranță rutieră prevăzute la art. 4, până la îndeplinirea integrală a condițiilor respective. Dacă după 6 luni condițiile respective nu sunt îndeplinite integral, suspendarea se prelungește corespunzător;

— pentru depășirea nejustificată, cu cel puțin un an, a obligațiilor prevăzute la art. 5 alin. (5).

(2) Procedura de cercetare a abaterilor disciplinare se realizează potrivit legii.

Art. 23. — (1) Decizia Autorității Rutiere Române — A.R.R. de aplicare a uneia dintre sancțiunile prevăzute la art. 22 alin. (1) poate fi atacată la instanța de contencios administrativ în termen de 15 zile de la comunicare.

(2) Acțiunea exercitată potrivit alin. (1) suspendă executarea deciziei atacate.

CAPITOLUL VI

Dispoziții tranzitorii și finale

Art. 24. — (1) Persoanele, altele decât cele prevăzute la art. 7 alin. (5), care până la data intrării în vigoare a prezentei legi au obținut certificate de absolvire a unor cursuri de formare a auditorilor de siguranță rutieră cu o durată de cel puțin 6 luni vor fi recunoscute ca auditori de siguranță rutieră și vor obține, la cerere, atestatul de auditor de siguranță rutieră.

(2) Cererea împreună cu documentele care atestă îndeplinirea condițiilor prevăzute la alin. (1) se depun la secretariatul Comisiei, în termen de 60 de zile de la data intrării în vigoare a ordinului prevăzut la art. 6 alin. (1).

(3) Comisia verifică îndeplinirea condițiilor prevăzute și atestă calitatea de auditor de siguranță rutieră în termen de 15 zile lucrătoare de la data înregistrării cererii, dispunând înscrierea în Registrul auditorilor de siguranță rutieră, potrivit prezentei legi.

Art. 25. — (1) Până la data de 19 octombrie 2011, Autoritatea Rutieră Română — A.R.R. elaborează și înaintează spre aprobare un proiect de ordin al ministrului transporturilor și infrastructurii privind adoptarea liniilor directe.

(2) Până la data de 19 decembrie 2011, Ministerul Transporturilor și Infrastructurii adoptă prin ordin al ministrului liniile directe, urmând ca până la data de 19 martie 2012 să le comunice Comisiei Europene.

(3) Orice modificare a liniilor directe se aprobă prin ordin al ministrului transporturilor și infrastructurii și se comunică în termen de 90 de zile Comisiei Europene.

(4) Fără a aduce atingere liniilor directe aprobate în temeiul alin. (1)—(3), Autoritatea Rutieră Română — A.R.R. adoptă o serie de linii directe temporare cu privire la măsurile de siguranță care trebuie aplicate lucrărilor de construcție, reparare și întreținere a infrastructurii rutiere și un program de inspecție care are ca scop garantarea aplicării corespunzătoare a liniilor directe temporare stabilite.

Art. 26. — Raportul pentru fiecare accident rutier soldat cu persoane decedate va cuprinde elementele enumerate în anexa nr. 4.

Art. 27. — (1) Autoritatea Rutieră Română — A.R.R. asigură determinarea costului social mediu al unui accident soldat cu persoane decedate și a costului social mediu al unui accident grav, în condițiile în care ambele se produc în România.

(2) Valorile costului social mediu al unui accident soldat cu persoane decedate și ale costului social mediu al unui accident grav vor fi actualizate periodic, din 5 în 5 ani.

(3) Autoritatea Rutieră Română — A.R.R. poate avea în vedere o defalcare mai detaliată a costurilor unitare.”

3. După articolul 28 se introduc cinci noi articole, articolele 29—33, cu următorul cuprins:

„Art. 29. — În domeniul cooperării internaționale Autoritatea Rutieră Română — A.R.R. participă la lucrări privind schimbul celor mai bune practici în materie de siguranță rutieră.

Art. 30. — Organizațiile neguvernamentale reprezentative care activează în domeniul siguranței și gestionării infrastructurii rutiere pot fi consultate cu privire la chestiuni legate de aspectele tehnice ale siguranței.

Art. 31. — Anexele nr. 1—4 fac parte integrantă din prezenta lege.

Art. 32. — Prezenta lege transpune prevederile Directivei 2008/96/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 noiembrie 2008 privind gestionarea siguranței infrastructurii rutiere, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene seria L nr. 319 din 29 noiembrie 2008.

Art. 33. — Ministerul Transporturilor și Infrastructurii notifică prezenta lege Comisiei Europene.”

Art. II. — Legea nr. 265/2008 privind auditul de siguranță rutieră, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 777 din 20 noiembrie 2008, cu modificările și completările aduse prin prezenta ordonanță, se va republica în Monitorul Oficial al României, Partea I, dându-se textelor o nouă numerotare.

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

Contrasemnează:

Ministrul transporturilor și infrastructurii,
Radu Mircea Berceanu

Ministrul administrației și internelor,
Vasile Blaga

Șeful Departamentului pentru Afaceri Europene,
Bogdan Mănoiu

București, 29 ianuarie 2010.

Nr. 6.

ANEXA Nr. 1

Evaluarea de impact asupra siguranței rutiere pentru proiectele de infrastructură rutieră**1. Elementele componente ale unei evaluări de impact asupra siguranței rutiere:**

- a) definirea problemei;
- b) situația actuală și situația în eventualitatea neinițierii vreunei acțiuni;
- c) obiectivele specifice siguranței rutiere;
- d) analiza impactului alternativelor propuse asupra siguranței rutiere;
- e) compararea opțiunilor, printre care și analiza raportului costuri-beneficii;
- f) prezentarea tuturor soluțiilor posibile

2. Elementele care trebuie avute în vedere:

- a) decese și accidente; obiectivele de reducere în comparație cu scenariul care prevede eventualitatea neinițierii vreunei acțiuni;

- b) alegerea traseelor și studii origine-destinație a utilizatorilor pentru noile trasee;

- c) efecte posibile asupra rețelelor rutiere existente (de exemplu, ieșiri, intersecții, pasaje de nivel);

- d) utilizatorii căilor rutiere, inclusiv utilizatorii vulnerabili (de exemplu, pietoni, bicicliști, motocicliști);

- e) trafic (de exemplu, volumul de trafic, trafic clasificat în funcție de tipul de vehicul);

- f) sezonabilitate și condiții climatice;

- g) prezența unui număr suficient de zone care permit staționarea în condiții de siguranță;

- h) activitatea seismică

Operațiuni de audit în domeniul siguranței rutiere pentru proiecte de infrastructură rutieră

1. Criterii aplicabile în studiul de fezabilitate:

- a) localizarea geografică (de exemplu, expunerea la alunecările de teren, la inundații, la avalanșe etc.), sezonabilitate și condiții climatice, precum și activități seismice;
- b) tipurile de joncțiune și distanța dintre punctele de joncțiune;
- c) numărul și tipul căilor rutiere;
- d) structura și componența traficului pe noua infrastructură;
- e) funcționalitatea căii rutiere în cadrul rețelei;
- f) condițiile meteorologice;
- g) viteze de proiectare și viteze de operare;
- h) secțiuni transversale (de exemplu, lățimea părții carosabile, piste pentru cicliști, căi pietonale);
- i) alinieri orizontale și verticale;
- j) vizibilitate;
- k) dispunerea punctelor de joncțiune;
- l) mijloace de transport în comun și infrastructurile aferente;
- m) treceri la nivel cu căi rutiere/calea ferată

2. Criterii aplicabile în stadiul de proiect tehnic și de proiectare detaliată:

- a) planul;
- b) semnalizare și marcaj coerente;
- c) iluminarea căilor rutiere și a intersecțiilor;

- d) echipamente la marginea drumului;
- e) mediul specific marginii de drum, inclusiv vegetația;
- f) obstacole fixe la marginea drumului;
- g) parcări sigure;
- h) utilizatori vulnerabili ai căilor rutiere (de exemplu, pietoni, cicliști, motocicliști);
- i) adaptarea sistemelor rutiere de restricționare într-un mod ușor de utilizat (spații care separă sensurile de mers și parapete de siguranță pentru evitarea pericolelor la care sunt expuși utilizatorii vulnerabili)

3. Criterii aplicabile în stadiul anterior dării în exploatare:

- a) siguranța utilizatorilor căilor rutiere și vizibilitatea în diverse circumstanțe, cum ar fi întunericul, și în condiții meteorologice normale;
- b) lizibilitatea elementelor de semnalizare și marcaj;
- c) starea drumurilor

4. Criterii aplicabile în stadiul imediat după darea în exploatare: evaluarea siguranței căilor rutiere din perspectiva comportamentului real al utilizatorilor

Realizarea unei operațiuni de audit într-un anumit stadiu poate duce la reanalizarea criteriilor aplicabile în stadiile precedente.

Clasificarea tronsoanelor de drum cu o concentrație mare de accidente și clasificarea siguranței rețelei

1. Identificarea tronsoanelor cu o concentrație mare de accidente

Identificarea tronsoanelor cu o concentrație ridicată a accidentelor ia în considerare cel puțin numărul accidentelor rutiere din anii anteriori, soldate cu persoane decedate pe unitate de distanță, raportat la fluxul de trafic și, în cazul intersecțiilor, numărul de astfel de accidente raportat la tipul intersecției.

2. Identificarea tronsoanelor de drum cu concentrație mare de accidente în vederea analizei pentru clasificarea nivelului siguranței rețelei rutiere

Identificarea tronsoanelor pentru analiză în cadrul clasificării siguranței rețelei rutiere ia în considerare potențialul de reducere a costurilor legate de accidente. Tronsoanele rutiere se clasifică pe categorii. Pentru fiecare categorie de cale rutieră, tronsoanele se analizează și se clasifică în funcție de factori de siguranță, cum ar fi concentrația de accidente, volumul de trafic și tipologia acestuia.

Pentru fiecare categorie de cale rutieră, clasificarea siguranței rețelei rutiere are ca rezultat crearea unei liste de priorități care cuprinde tronsoanele rutiere unde se preconizează că îmbunătățirea infrastructurii va fi deosebit de eficace.

3. Elementele de evaluare pentru vizitele pe teren ale echipelor de experți:

- a) descrierea tronsonului rutier;
- b) trimiterea la eventuale rapoarte anterioare referitoare la același tronson rutier;
- c) analiza eventualelor rapoarte de accidente;
- d) numărul de accidente, de persoane decedate și de persoane grav rănite în ultimii 3 ani;
- e) o serie de măsuri corective potențiale de realizat în intervale diferite, prevăzând de exemplu:
 - eliminarea sau protejarea obstacolelor fixe de la marginea drumului;

- reducerea limitelor de viteză și intensificarea controlului vitezei la nivel local;
- îmbunătățirea vizibilității în diferite condiții meteorologice și de luminozitate;
- îmbunătățirea stării de siguranță a echipamentelor de la marginea drumului, cum ar fi sistemele de restricționare rutieră;
- îmbunătățirea coerenței, vizibilității, lizibilității și poziționării marcajelor rutiere (în special aplicarea unor benzi de avertizare sonoră pentru încetinire), precum și a semnalizării;
- protecția împotriva căderilor de pietre, a alunecărilor de teren și a avalanșelor;
- îmbunătățirea aderenței/rugozității șoselei;
- reproiectarea sistemelor de restricționare rutieră;
- asigurarea și îmbunătățirea platformei centrale a drumurilor;
- reconsiderarea posibilității de efectuare a manevrei de depășire în condiții de siguranță;
- îmbunătățirea punctelor de joncțiune, inclusiv a trecerilor la nivel cu căi rutiere/calea ferată;
- modificarea traseului;
- modificarea lățimii drumului, adăugarea unor benzi de refugiu;
- instalarea unui sistem de gestionare și de control al traficului;
- reducerea unui posibil conflict cu utilizatorii vulnerabili ai drumurilor;
- îmbunătățirea drumurilor în funcție de standardele de proiectare în vigoare;
- recondiționarea sau înlocuirea șoselelor;
- utilizarea unor semne de circulație inteligente;
- îmbunătățirea sistemelor inteligente de transport și a serviciilor telematice pentru interoperabilitate, situații de urgență și semnalizare.

Informații referitoare la accidente, menționate în rapoartele de accidente soldate cu persoane decedate

Rapoartele de accidente trebuie să cuprindă cel puțin următoarele elemente:

1. localizarea cât mai exactă a accidentului;
2. imagini și/sau diagrame cu locul accidentului;
3. data și ora accidentului;
4. informații referitoare la drum, cum ar fi tipul de zonă, tipul de drum, tipul de joncțiune, cu precizarea sistemelor de semnalizare, numărul căilor rutiere, marcajul, suprafața rutieră, sistemele de iluminat și condițiile meteorologice, limitarea de viteză, obstacolele de la marginea drumului;
5. gravitatea accidentului, cu precizarea numărului de persoane decedate și vătămate;

6. caracteristicile persoanelor implicate în accident, cum ar fi vârsta, sexul, naționalitatea, nivelul alcoolemiei, utilizarea sau nu a echipamentelor de siguranță;

7. date cu privire la autovehiculele implicate în accident (tip, vechime, țara în care este înmatriculat/înregistrat, echipament de siguranță, după caz, date privind ultimele inspecții tehnice periodice, în conformitate cu legislația aplicabilă);

8. date referitoare la accident, cum ar fi tipul accidentului, tipul coliziunii, manevrarea vehiculului și manevrele conducătorului auto;

9. ori de câte ori este posibil, informații privind timpul dintre momentul accidentului și constatarea acestuia sau sosirea serviciilor de urgență.

GUVERNUL ROMÂNIEI**ORDONANȚĂ****pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 43/1997 privind regimul drumurilor**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 1 pct. IV.1 din Legea nr. 9/2010 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță.

Art. I. — Ordonanța Guvernului nr. 43/1997 privind regimul drumurilor, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 237 din 29 iunie 1998, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 2, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Fac parte integrantă din drum: ampriza și zonele de siguranță, podurile, podețele, viaductele, pasajele denivelate, zonele de sub pasajele rutiere, tunelurile, construcțiile de apărare și consolidare, trotuarele, pistele pentru cicliști, locurile de parcare, opriri și staționare, bretelele de acces, indicatoarele de semnalizare rutieră și alte dotări pentru siguranța circulației, spațiile de serviciu sau control, spațiile cuprinse în triunghiul de vizibilitate din intersecții, spațiile cuprinse între autostradă și/sau drum și bretelele de acces, terenurile și plantațiile din zona drumului, mai puțin zonele de protecție.”

2. La articolul 3, litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

„a) *drumuri publice* — drumuri de utilitate publică și/sau de interes public destinate circulației rutiere și pietonale, în scopul satisfacerii cerințelor generale de transport ale economiei, ale populației și de apărare a țării; acestea sunt proprietate publică și sunt întreținute din fonduri publice, precum și din alte surse legal constituite;”.

3. Articolul 6 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 6. — (1) Drumurile de interes național aparțin proprietății publice a statului și cuprind drumurile naționale, care asigură legăturile cu capitala țării, cu reședințele de județ, cu obiectivele de interes național, între ele, precum și cu țările vecin, și pot fi clasificate ca:

- a) autostrăzi;
- b) drumuri expres;
- c) drumuri naționale europene (E);
- d) drumuri naționale principale;
- e) drumuri naționale secundare.

(2) Clasificarea drumurilor de interes național se face de către Ministerul Transporturilor și Infrastructurii, cu excepția drumurilor naționale europene, a căror clasificare se stabilește potrivit acordurilor și convențiilor internaționale la care România este parte.

(3) Propunerile de clasificare a drumurilor naționale în categoria drumurilor naționale europene (E) se fac de către Ministerul Transporturilor și Infrastructurii.”

4. Articolul 8 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 8. — (1) Drumurile de interes local aparțin proprietății publice a unității administrative pe teritoriul căreia se află și pot fi clasificate ca:

a) drumuri comunale, care asigură legăturile:

- (i) între reședința de comună și satele componente sau cu alte sate;
- (ii) între oraș și satele care îi aparțin, precum și cu alte sate;

(iii) între sate;

b) drumuri vicinale — drumuri ce deserveșc mai multe proprietăți, fiind situate la limitele acestora;

c) străzi — drumuri publice din interiorul localităților, indiferent de denumire: stradă, bulevard, cale, chei, splai, șosea, alee, fundătură, uliță etc.

(2) Clasificarea drumurilor de interes local, precum și clasificarea ca drum de interes local a unui drum neclasificat se fac prin hotărâre a consiliului local respectiv.

(3) În cazul în care drumul respectiv se află pe raza a două sau mai multe unități administrativ-teritoriale, clasificarea se aprobă prin hotărâre de către toate consiliile locale respective.”

5. Articolul 12 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 12. — (1) Încadrarea unui drum din categoria funcțională a drumurilor de interes național în categoria funcțională a drumurilor de interes județean sau în categoria funcțională a drumurilor de interes local, precum și din categoria funcțională a drumurilor de interes județean sau de interes local în categoria funcțională a drumurilor de interes național se face

prin hotărâre a Guvernului, la propunerea autorității care urmează să îl preia în administrare.

(2) Încadrarea unui drum din categoria funcțională a drumurilor de interes județean în categoria funcțională a drumurilor de interes local sau invers se face prin hotărâre a consiliului județean, la propunerea autorității care urmează să îl preia în administrare.”

6. Articolul 13 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 13. — Anual, ca urmare a modificărilor intervenite potrivit art. 8 și 12, se vor actualiza anexele la Hotărârea Guvernului nr. 540/2000 privind aprobarea încadrării în categorii funcționale a drumurilor publice și a drumurilor de utilitate privată deschise circulației publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I nr. 338 și 338 bis din 20 iulie 2000, cu modificările și completările ulterioare.”

7. La articolul 16, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 16. — (1) *Zonele de siguranță* sunt suprafețe de teren situate de o parte și de cealaltă a amprizei drumului, destinate exclusiv semnalizării rutiere, plantației rutiere sau altor scopuri legate de întreținerea și exploatarea drumului, siguranței circulației ori protecției proprietăților situate în vecinătatea drumului. Din zonele de siguranță fac parte și suprafețele de teren destinate asigurării vizibilității în curbe și intersecții, precum și suprafețele ocupate de lucrări de consolidare a terenului drumului și altele asemenea. Limitele zonelor de siguranță a drumurilor, podurilor și viaductelor, în cale curentă și aliniament, sunt prevăzute în anexa nr. 1.”

8. La articolul 17 alineatul (2), litera c) se modifică și va avea următorul cuprins:

„c) executarea unor lucrări care periclitează stabilitatea drumului, siguranța circulației sau modifică regimul apelor subterane sau de suprafață.”

9. Articolul 19 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 19. — (1) Zona străzilor include partea carosabilă, acostamentele, șanțurile, rigolele, trotuarele, spațiile verzi care separă sensurile de circulație, piste pentru cicliști, suprafețele adiacente pentru parcaje, staționări sau opriri, precum și suprafețele de teren necesare amplasării anexelor acestora. Pe sectoarele de străzi fără canalizare se va asigura scurgerea apelor prin șanțuri sau rigole amenajate.

(2) Consiliile locale vor asigura, în intravilan, condițiile de deplasare a pietonilor și cicliștilor, prin amenajări de trotuare și piste.

(3) Zonele de siguranță și de protecție în intravilan se stabilesc prin studii de circulație și prin documentațiile de urbanism și amenajarea teritoriului, cu avizul administratorului drumului.

(4) Pentru dezvoltarea capacității de circulație a drumurilor publice în traversarea localităților rurale, distanța dintre axul drumului și gardurile sau construcțiile situate de o parte și de alta a drumurilor va fi de minimum 26 m pentru drumurile naționale, de minimum 24 m pentru drumurile județene și de minimum 20 m pentru drumurile comunale.

(5) Asigurarea distanțelor minime, stabilite conform prevederilor alin. (4), constituie prescripție tehnică imperativă pentru organele administrației publice locale cu competențe în activitatea de urbanism, amenajarea teritoriului și autorizarea lucrărilor de construcții, cu consultarea administratorului drumului.

(6) Extinderea intravilanului localității în lungul drumului național, respectiv pe sectorul de drum aflat între indicatoarele

rutiere de intrare/ieșire în/din localitate, se poate face numai cu condiția realizării de drumuri colectoare paralele cu drumul național, care să preia traficul generat de obiectivele locale și care să debușeze în drumul național numai în două-trei intersecții amenajate conform normativelor tehnice în vigoare. Drumurile colectoare vor fi prevăzute cu facilități și pentru traficul pietonal, bicicliști, inclusiv pentru persoanele cu handicap locomotor.”

10. Articolul 21 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 21. — (1) Ministerul Transporturilor și Infrastructurii este administratorul drumurilor de interes național, direct sau prin Compania Națională de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România — S.A. Compania Națională de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România — S.A își realizează atribuțiile prevăzute de prezenta ordonanță în condițiile contractului de concesiune încheiat în acest scop între aceasta și Ministerul Transporturilor și Infrastructurii. Pentru drumurile de interes național nou-construite administrarea se poate realiza de către Ministerul Transporturilor și Infrastructurii și prin alte persoane juridice, pe baza contractului de concesiune încheiat în condițiile legii.

(2) Sectoarele de drumuri naționale, incluzând și lucrările de artă, amenajările și accesoriile aferente, situate în intravilanul municipiilor/reședințelor de județ sunt în administrarea consiliilor locale respective.

(3) În cazul modificării, potrivit legii, a limitelor intravilanului municipiilor/reședințelor de județ, limitele sectoarelor de drumuri naționale aflate în administrarea consiliilor locale potrivit prevederilor alin. (2) se modifică în mod corespunzător, cu acordul prealabil al Ministerului Transporturilor și Infrastructurii.

(4) Pentru actualizarea inventarului bunurilor proprietate publică a statului aflate în administrarea Ministerului Transporturilor și Infrastructurii, consiliile locale vor comunica acestuia hotărârile cu privire la modificarea limitelor sectoarelor de drum național prevăzute la alin. (3).

(5) În cazul construirii variantelor de ocolire a municipiilor/reședințelor de județ, se va păstra continuitatea drumului național, indiferent de limitele intravilanului municipiilor.”

11. Articolul 27 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 27. — (1) Intersecțiile dintre drumuri se realizează denivelat sau la același nivel, în funcție de categoriile drumurilor și de traficul rutier, cu respectarea legislației în vigoare. Cheltuielile privind aceste lucrări sunt în sarcina celor care au în administrare sau în proprietate drumul pe care se desfășoară traficul ce impune amenajarea sau modificarea intersecției. În vederea asigurării siguranței circulației se interzice amplasarea construcțiilor și panourilor publicitare în intersecțiile la nivel ale căilor de comunicație.

(2) Întreținerea bretelelor de la intersecțiile denivelate ale drumurilor publice este în sarcina administratorului drumului de categorie superioară. Dacă unul dintre drumuri este de utilitate privată, cheltuielile de întreținere a acestuia sunt în sarcina deținătorului acestuia.

(3) Se interzice amplasarea construcțiilor și panourilor publicitare în curbe și în intersecții pe suprafețele de teren destinate asigurării vizibilității în curbe și în intersecții.

(4) Pentru asigurarea vizibilității în curbe și evitarea producerii evenimentelor rutiere grave se interzice amenajarea parcarilor în interiorul și exteriorul curbelor periculoase.

(5) Se interzice amplasarea panourilor publicitare la o distanță:

a) în localitate, mai mică de 150 m, calculată de la intrarea, respectiv ieșirea din intersecție;

b) în afara localității, mai mică de 250 m, calculată de la intrarea, respectiv ieșirea din intersecție.

(6) Se interzice obturarea vizibilității indicatoarelor rutiere prin amplasarea construcțiilor, instalațiilor, panourilor publicitare, plantațiilor rutiere și a oricăror alte obstacole.”

12. Articolul 30 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 30. — La amenajarea, modificarea sau sistematizarea intersecțiilor dintre drumurile publice, precum și la trecerile la nivel peste sau pe sub calea ferată se va obține acordul administratorului drumului, al poliției rutiere, precum și, după caz, acordul administratorului de infrastructură feroviară.”

13. Articolul 31 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 31. — (1) Indicatoarele de semnalizare a trecerilor la același nivel cu calea ferată se realizează de către administratorul drumului, cu avizul administratorului căii ferate și al poliției rutiere.

(2) Instalațiile de semnalizare și presemnalizare a trecerii la același nivel cu calea ferată se realizează de către administratorul căii ferate, în funcție de categoria drumului, traficul rutier, frecvența și viteza de circulație a trenurilor.”

14. Articolul 35 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 35. — (1) În funcție de programele de transport aprobate de autoritățile competente, drumurile publice vor fi prevăzute, prin grija autorităților administrației publice locale, cu stații amenajate în afara platformei drumului, pentru oprirea vehiculelor care efectuează transport de persoane prin servicii regulate.

(2) Amplasarea stațiilor pentru oprirea vehiculelor care efectuează transport de persoane prin servicii regulate se stabilește de către autoritățile administrației publice locale cu avizul administratorului drumului și al poliției rutiere.

(3) Semnalizarea stațiilor pentru oprirea vehiculelor care efectuează transport de persoane prin servicii regulate și amenajarea acestora se asigură de către consiliile locale în intravilan și de către consiliile județene în extravilan, indiferent de categoria drumului, cu avizul administratorului drumului și al poliției rutiere.

(4) Locurile de parcare și spațiile pentru servicii vor fi dotate cu utilități, inclusiv telefonie pentru apel de urgență, de administratorul spațiului respectiv, conform categoriei funcționale a drumului public și normativelor în vigoare.

(5) În cazul locurilor de parcare și al spațiilor pentru servicii aferente drumurilor de interes național, dotarea se va realiza în baza unui calendar de lucrări aprobat prin ordin al ministrului transporturilor și infrastructurii.”

15. Articolul 37 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 37. — (1) Pentru descongestionarea traficului în localități, protecția mediului și sporirea siguranței circulației pe rețeaua de drumuri expres și drumuri naționale europene se realizează variante ocolitoare, situate în afara intravilanului localităților, pe baza studiilor de trafic. Accesul spre aceste variante ocolitoare se realizează numai prin intermediul unor drumuri care debușează în intersecții amenajate corespunzător volumelor de trafic.

(2) Se interzice deschiderea de accesuri directe în variantele ocolitoare. Accesul la acestea se va face prin drumuri colectoare racordate la rețeaua de drumuri publice prin intersecții amenajate corespunzător volumelor de trafic.

(3) Autoritățile administrației publice locale au obligația ca în documentațiile de urbanism să prevadă, cu acordul administratorului drumului, intersecțiile pentru accesul la variantele ocolitoare.

(4) Accesul la zonele funcționale din afara localităților care sunt în vecinătatea drumurilor de interes național se realizează numai prin drumuri colectoare, în condițiile stabilite de administratorul drumului.”

16. Articolul 38 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 38. — (1) Pe sectoarele de drumuri publice care traversează localități rurale, autoritățile administrației publice locale sunt obligate să întrețină șanțurile, rigolele, podețele, plantațiile, trotuarele, căile pietonale sau altele asemenea.

(2) Pe sectoarele de drum din afara localităților, obligațiile prevăzute la alin. (1) revin, după caz, administratorului drumului.

(3) Întreținerea drumurilor colectoare care asigură accesul de la proprietăți către drumurile naționale revine autorităților administrației publice locale.

(4) Pe sectoarele de drumuri publice care traversează localități, unde pe partea carosabilă a drumului public circulă animale în grup, în turmă sau animale izolate, conducătorii acestora sunt obligați să asigure de îndată curățarea părții carosabile care a fost afectată de acestea. Constatarea și sancționarea neîndeplinirii acestor obligații revin autorităților administrației publice locale.”

17. La articolul 39, după alineatul (1) se introduc trei noi alineate, alineatele (2)—(4), cu următorul cuprins:

„(2) Se interzic extragerea produselor de balastieră și amenajarea de stații de sortare din albia râurilor la distanță mai mică de 1 km în amonte, respectiv 2 km în aval de poduri.

(3) Se interzice efectuarea de lucrări de construcție și/sau amenajare la distanță mai mică de 1 km în amonte, respectiv 2 km în aval de poduri fără acordul administratorului drumului pe care este amplasat podul.

(4) Este interzisă executarea de lucrări în albie la distanță mai mică de 1 km în amonte, respectiv 2 km în aval de poduri, care conduc la coborârea talvegului în zona podurilor, fără acordul administratorului drumului pe care este amplasat podul.”

18. Articolul 40 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 40. — (1) Drumurile trebuie să fie semnalizate și menținute în stare tehnică corespunzătoare desfășurării traficului în condiții de siguranță de către administratorul drumului. În perioadele în care pe sectoarele de drum se desfășoară lucrări de întreținere, reparații, modernizare, reabilitare sau consolidare, această responsabilitate revine executantului lucrării.

(2) Masele totale maxime admise, masele maxime admise pe axe, dimensiunile maxime admise și caracteristicile conexe pentru vehiculele rutiere admise în circulație pe fiecare categorie de drum public sunt prevăzute în anexele nr. 2 și 3.

(3) Masele și dimensiunile maxime admise se aplică și pe sectoarele de drumuri pe care se execută lucrări de întreținere, reparații, modernizare, reabilitare sau consolidare.

(4) Lista drumurilor publice cu masele maxime pe axe admise în circulație pentru vehiculele rutiere de transport marfă și lista drumurilor publice care fac parte din rețeaua secundară nereabilitată, prevăzută în anexa VII la Tratatul de aderare a României și Bulgariei la Uniunea Europeană, ratificat prin Legea nr. 157/2005, pentru care valorile maselor și/sau dimensiunilor maxime admise sunt cele pentru categoria de drum reabilitat, prevăzute în anexele nr. 2 și 3, se stabilesc prin ordin al ministrului transportului și infrastructurii pentru drumurile de interes național, respectiv prin ordin al ministrului administrației și internelor pentru drumurile de interes județean și de interes local și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.”

19. Articolul 41 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 41. — (1) Este interzisă efectuarea transportului cu vehicule rutiere, înmatriculate sau înregistrate în România sau în alte state, pe drumurile publice cu depășirea masei totale maxime admise, maselor maxime admise pe axe și/sau dimensiunilor maxime admise prevăzute în anexele nr. 2 și 3.

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), efectuarea transportului cu vehicule rutiere, înmatriculate sau înregistrate în România sau în alte state, pe drumurile publice cu depășirea masei totale maxime admise, maselor maxime admise pe axe și/sau dimensiunilor maxime admise prevăzute în anexele nr. 2 și 3, se poate efectua numai în baza autorizației speciale de transport, denumită în continuare AST, eliberată, fără discriminare, de administratorul drumului pe care se efectuează transportul, în condițiile stabilite prin ordin comun al ministrului transporturilor și infrastructurii și al ministrului administrației și internelor.

(3) AST este documentul prin care sunt stabilite de către administratorul drumului traseul ce urmează a fi parcurs și tarifele datorate, document care permite efectuarea transportului cu vehicule cu depășiri ale maselor și/sau dimensiunilor maxime admise și este valabil pentru numerele de înmatriculare sau înregistrare a vehiculelor cu aceleași caracteristici tehnice înscrise în acesta, traseul, sensul, perioada și caracteristicile autorizate înscrise, în condițiile stabilite de administratorul drumului.

(4) AST se eliberează numai pentru efectuarea transportului cu vehicule:

a) a căror încărcătură este indivizibilă. Prin *încărcătură indivizibilă* se înțelege încărcătura care, în scopul transportului rutier, nu poate fi divizată în două sau mai multe încărcături fără cheltuieli nejustificate sau fără riscul deteriorării și care, datorită dimensiunilor și masei sale, nu poate fi transportată de un autovehicul, o remorcă, un tren rutier sau un vehicul articulat astfel încât acesta să respecte masele și/sau dimensiunile maxime admise;

b) fără încărcătură, care depășesc constructiv masele și/sau dimensiunile maxime admise.

(5) Pentru vehiculele prevăzute la alin. (4) lit. a) și b), masele maxime pe axe ce pot fi autorizate pot depăși în circulație masele maxime admise pe axe cu maximum:

- a) 3,5 tone, pentru axa simplă;
- b) 6,0 tone, pentru axa dublă (tandem);
- c) 7,0 tone, pentru axa triplă (tridem).

(6) În condiții stabilite prin ordin comun al ministrului transporturilor și infrastructurii și al ministrului administrației și internelor, se poate elibera AST pentru transporturile efectuate cu vehicule care depășesc masele pe axe prevăzute la alin. (5), dacă se transportă mărfuri indivizibile pentru care nu există posibilitatea tehnică de efectuare a transportului cu un alt vehicul care să respecte masele maxime pe axe ce pot fi autorizate.

(7) Pentru transporturile prevăzute la alin. (6), AST se eliberează numai în baza unui proiect de transport, întocmit de o persoană fizică sau juridică autorizată în condiții stabilite prin ordin comun al ministrului transporturilor și infrastructurii și al ministrului administrației și internelor. Administratorul drumului pe care urmează să se efectueze transportul poate impune întocmirea proiectului de transport și pentru depășirea masei totale maxime admise și/sau a dimensiunilor maxime admise, în funcție de restricțiile de circulație existente și de elementele geometrice ale drumului.

(8) Efectuarea transporturilor cu nerespectarea condițiilor înscrise în AST privind numerele de înmatriculare sau înregistrare a vehiculelor cu aceleași caracteristici tehnice, traseul, sensul sau perioadele de efectuare a transportului se consideră transport fără AST și se sancționează potrivit art. 61 alin. (1) lit. c).

(9) Efectuarea transporturilor cu depășiri ale maselor și/sau dimensiunilor maxime admise este interzisă în zilele de sâmbătă, duminică și în zilele de sărbătoare legală, între orele 6,00 și 22,00. Prin excepție, administratorul drumului poate autoriza asemenea transporturi, în condițiile stabilite prin ordin comun al ministrului transporturilor și infrastructurii și al ministrului administrației și internelor.

(10) Responsabilitatea circulației vehiculelor rutiere cu depășiri ale maselor și/sau dimensiunilor maxime admise fără AST sau cu nerespectarea oricăreia dintre condițiile înscrise în AST revine:

a) operatorului de transport rutier, astfel cum acesta este înscris în documentele de transport;

b) persoanei fizice sau juridice care folosește vehiculul în baza unui alt drept decât dreptul de proprietate, în situația în care operatorul de transport rutier nu poate fi identificat din documentele de transport;

c) proprietarului vehiculului rutier, în cazul în care persoanele prevăzute la lit. a) și b) nu pot fi identificate;

d) conducătorului auto, în cazul în care persoanele prevăzute la lit. a), b) și c) nu pot fi identificate;

e) expeditorului, conform responsabilităților care îi revin în baza prevederilor legale în vigoare.

(11) În cazul în care, pentru efectuarea transporturilor cu depășiri ale maselor și/sau dimensiunilor maxime admise, sunt necesare lucrări de amenajare sau consolidare a infrastructurii rutiere, de modificare a instalațiilor aeriene sau subterane de orice fel, precum și orice alte lucrări, responsabilitatea efectuării acestora și suportarea cheltuielilor aferente revin titularului AST.

(12) Lucrările prevăzute la alin. (11) trebuie să fie cuprinse în proiectul de transport prevăzut la alin. (7).

(13) Pentru transporturile prevăzute la alin. (2) se aplică tarife suplimentare de utilizare a drumurilor pentru efectuarea transportului cu vehicule cu depășirea maselor și/sau dimensiunilor maxime admise, stabilite în funcție de masa totală, de masele pe axe, de dimensiunile vehiculelor și de distanța parcursă, tarife care se constituie ca venituri proprii ale administratorului drumului care a emis AST, pentru finanțarea lucrărilor de administrare, exploatare, întreținere, consolidare, reparații și modernizare a drumurilor aflate în administrarea sa.

(14) Tarifele prevăzute la alin. (13) și excepțiile de la plata acestora se stabilesc de administratorii drumurilor publice și se aprobă:

a) prin ordin al ministrului transporturilor și infrastructurii, pentru drumurile de interes național;

b) prin hotărâre a consiliilor județene, cu avizul Ministerului Transporturilor și Infrastructurii, pentru drumurile de interes județean;

c) prin hotărâre a consiliilor locale, cu avizul consiliilor județene, pentru drumurile de interes local;

d) prin hotărâre a Consiliului General al Municipiului București, în cazul drumurilor de interes local din municipiul București.

(15) Vehiculul care circulă cu depășirea maselor și/sau dimensiunilor maxime admise trebuie să fie precedat de un autovehicul de însoțire, pentru:

- a) lățime mai mare de 3,2 m și mai mică sau egală cu 4,5 m;
- b) lungime mai mare de 25,0 m și mai mică sau egală cu 30,0 m;
- c) înălțime mai mare de 4,5 m;
- d) masa totală mai mare de 80,0 tone.

(16) Pe autostrăzi, autovehiculul care asigură însoțirea vehiculului care circulă cu lățime mai mare de 3,2 m și mai mică sau egală cu 4,5 m va circula în spatele acestuia.

(17) Vehiculul care circulă cu depășirea dimensiunilor maxime admise trebuie să fie însoțit de două autovehicule de

însoțire autorizate care să circule unul în fața și celălalt în spatele acestuia, pentru:

- a) lățime mai mare de 4,5 m;
- b) lungime mai mare de 30,0 m.

(18) Vehiculul care circulă cu depășirea maselor și/sau dimensiunilor maxime admise trebuie să fie însoțit suplimentar de un echipaj al poliției rutiere, pentru:

- a) lățime mai mare de 5,0 m;
- b) lungime mai mare de 40,0 m;
- c) înălțime mai mare de 5,0 m;
- d) masa totală mai mare de 80,0 tone.

(19) Vehiculele care circulă cu depășirea dimensiunilor maxime admise trebuie să fie echipate cu dispozitive suplimentare de semnalizare stabilite prin ordin comun al ministrului transporturilor și infrastructurii și al ministrului administrației și internelor.

(20) Autovehiculele de însoțire trebuie să respecte condițiile privind dotarea stabilite prin ordin comun al ministrului transporturilor și infrastructurii și al ministrului administrației și internelor.

(21) Condițiile de însoțire a vehiculelor care circulă cu depășirea maselor și/sau dimensiunilor de către operatorii economici specializați și de către personalul de însoțire specializat, precum și modalitatea de verificare a acestora se stabilesc prin ordin comun al ministrului transporturilor și infrastructurii și al ministrului administrației și internelor.

(22) Condițiile privind efectuarea însoțirii vehiculelor care circulă cu depășirea maselor și/sau dimensiunilor maxime admise se stabilesc prin ordin comun al ministrului transporturilor și infrastructurii și al ministrului administrației și internelor.”

20. După articolul 41 se introduc două noi articole, articolele 41¹ și 41², cu următorul cuprins:

„Art. 41¹. — (1) Pentru vehiculele înmatriculate în alte state, administratorul drumurilor de interes național aplică tarife suplimentare de acces la rețeaua de drumuri de interes național, în conformitate cu prevederile acordurilor bilaterale și cu reglementările interne în vigoare, care se constituie ca venituri proprii ale acestuia pentru finanțarea lucrărilor de administrare, exploatare, întreținere, reparații și modernizare a drumurilor de interes național. Tarifele suplimentare de acces la rețeaua de drumuri de interes național se aprobă prin ordin al ministrului transporturilor și infrastructurii.

(2) Pentru vehiculele aflate în trafic internațional, la solicitarea scrisă a personalului administratorului drumurilor de interes național, poliția de frontieră nu va permite intrarea ori ieșirea din România în cazul în care acestea nu respectă prevederile prezentei ordonanțe.

(3) Prin ordin comun al ministrului transporturilor și infrastructurii și al ministrului administrației și internelor se va stabili procedura ulterioară luării măsurilor nepermitterii intrării/ieșirii în/din România, precum și referitoare la preluarea și imobilizarea mijloacelor de transport în altă locație.

Art. 41². — Pentru determinarea caracteristicilor geometrice ale drumurilor, care să permită circulația vehiculelor în condiții de siguranță, proiectarea drumurilor noi, modernizarea, consolidarea sau reabilitarea drumurilor existente se realizează în funcție de vitezele de proiectare prevăzute în anexa nr. 4.”

21. La articolul 43, literele e) și f) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„e) ocuparea, sub orice formă, a părții carosabile, a zonei de siguranță a podurilor, a stațiilor mijloacelor de transport în comun, a spațiilor de control sau servicii ale administratorului drumului, a șanțurilor, trotuarelor, pistelor și a zonelor de siguranță ale drumului, precum și afectarea stării de curățenie a acestora;

f) circulația autovehiculelor pe acostamente, șanțuri, trotuare, pe spații de siguranță ale drumurilor și podurilor, precum și pe banda de urgență sau mediană a autostrăzilor;”.

22. La articolul 43, după litera g) se introduc trei noi litere, literele h)–j), cu următorul cuprins:

„h) degradarea totală sau parțială a platformei drumului, a elementelor care fac parte integrantă din drum;

i) degradarea și/sau distrugerea elementelor de siguranță a circulației;

j) comerțul ambulant.”

23. Articolul 44 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 44. — (1) Administratorii drumurilor pot institui restricții temporare, parțiale sau totale de circulație, pentru executarea unor lucrări, conform normelor stabilite prin ordin comun al ministrului transporturilor și infrastructurii și al ministrului administrației și internelor, cu informarea prealabilă, inclusiv asupra variantelor de rute alternative, a Ministerului Transporturilor și Infrastructurii, a poliției rutiere și a utilizatorilor.

(2) Pentru protecția unor sectoare de drumuri, în condiții justificate, administratorul acestora poate institui restricții de circulație, semnalizate corespunzător, privind categoriile de transport, viteza, perioadele și intervalele orare, masele și/sau dimensiunile maxime admise ale vehiculelor ce pot utiliza sectorul respectiv, după informarea prealabilă, inclusiv asupra variantelor de rute alternative, a Ministerului Transporturilor și Infrastructurii, a poliției rutiere și a utilizatorilor.

(3) Obligația administratorilor drumurilor de informare prealabilă prevăzută la alin. (1) și (2) nu se aplică în cazurile de forță majoră.

(4) Se interzice blocarea sau amplasarea de obstacole de orice fel pe ampriza drumurilor publice, cu excepția cazurilor autorizate de administratorul drumului și de poliția rutieră și care vor fi semnalizate corespunzător.

(5) Informarea prealabilă prevăzută la alin. (1) și (2) se realizează de administratorii drumurilor publice, prin afișare pe site-ul propriu a datelor actualizate.”

24. Articolul 45 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 45. — (1) În cazul în care drumurile deschise circulației publice sunt afectate de producerea unor situații de urgență sau în caz de forță majoră, administratorii acestora iau măsuri pentru restabilirea circulației, prin variante ocolitoare și/sau alte amenajări cu caracter provizoriu, după caz, informând totodată utilizatorii cu privire la acestea.

(2) În situația în care aplicarea măsurilor prevăzute la alin. (1) necesită ocuparea temporară a unor terenuri situate în zona drumului sau în afara acesteia, administratorul drumului respectiv încheie procese-verbale cu autoritățile administrației publice locale și cu deținătorii terenurilor, urmând ca eventualele despăgubiri convenite celor afectați să se stabilească conform dispozițiilor legale în vigoare.

(3) În urma unor accidente rutiere, calamități naturale sau în alte cazuri de forță majoră, degajarea părții carosabile poate fi asigurată și de către Inspectoratul pentru Situații de Urgență.

(4) În cazul accidentelor rutiere care au avut drept consecințe și degradarea și/sau distrugerea elementelor care fac parte integrantă din drum, poliția rutieră informează de îndată administratorul drumului cu privire la acestea și consemnează daunele în procesul-verbal de constatare, în condițiile legii.

(5) Pentru situațiile prevăzute la alin. (4), administratorul drumului întocmește și transmite contravenientului, în termen de 7 zile de la data săvârșirii contravenției, un deviz cu contravaloarea daunelor, contravenientul având obligația să o achite în termen de 15 zile de la data primirii devizului.

(6) Contravenientul poate contesta contravaloarea daunelor înscrisă în deviz, conform prevederilor legale în vigoare.”

25. Articolul 46 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 46. — (1) Realizarea sau amplasarea în zona drumului public a panourilor publicitare, a oricăror construcții, accesuri, amenajări sau instalații, în orice scop, fără a periclita siguranța circulației, este permisă pe baza autorizației de construire și doar în condițiile existenței acordului prealabil și a autorizației de amplasare și/sau de acces în zona drumului public emise de administratorul drumului respectiv. Prin ordin al ministrului transporturilor și infrastructurii sau, după caz, prin hotărâre a consiliului local sau județean, se reglementează situațiile în care se emite autorizație de amplasare și/sau de acces în zona drumului public fără acord prealabil.

(2) În lipsa autorizației de amplasare și/sau de acces în zona drumului public pentru lucrările prevăzute la alin. (1) administratorul drumului notifică titularului autorizației de construire să desființeze lucrările în termen de 5 zile de la data notificării. În cazul nerespectării acestui termen, administratorul drumului desființează lucrările prevăzute la alin. (1), pe cheltuiala titularului autorizației de construire, în conformitate cu reglementările în vigoare.

(3) Prevederile alin. (2) privind desființarea lucrărilor se aplică în mod corespunzător și în cazul nerespectării condițiilor prevăzute în acordul prealabil și/sau în autorizația de amplasare și/sau de acces în zona drumului public

(4) Acordul și autorizația de amplasare și/sau de acces la drum se emit pentru o anumită funcție și/sau destinație a obiectivului. Schimbarea funcției și/sau a destinației obiectivului de către titularul autorizației de amplasare și/sau de acces se realizează numai cu aprobarea administratorului drumului.

(5) La eliberarea autorizației de amplasare și/sau de acces în zona drumului public, titularul autorizației de amplasare și/sau de acces încheie contractul cu administratorul drumului pentru utilizarea și accesul în zona drumului public. Autorizația de amplasare și/sau de acces în zona drumului public nu se eliberează până la încheierea contractului cu administratorul drumului.”

26. La articolul 47, alineatele (11), (2), (4), (5) și (6) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 47. — (11) Pentru evitarea congestionării traficului în afara localităților se interzice amplasarea oricăror construcții care generează un trafic suplimentar la o distanță mai mică de 50,00 m de marginea îmbrăcămintei asfaltice în cazul autostrăzilor, al drumurilor expres și al drumurilor naționale europene, respectiv de 30,00 m pentru celelalte drumuri de interes național și județean. Prin *construcții care generează trafic suplimentar* se au în vedere unități productive, complexe comerciale, depozite angro, unități tip show-room, obiective turistice, cartiere rezidențiale, parcuri industriale, precum și orice alte obiective și/sau construcții asemănătoare în care se desfășoară activități economice.

(2) În zona mediană a autostrăzilor și a celorlalte drumuri publice se pot amplasa numai instalații destinate întreținerii drumurilor și siguranței circulației.

(4) Pentru ocuparea amprizei și zonei de siguranță a drumurilor publice prin amplasarea supraterană sau subterană a unor construcții, instalații și/sau panouri publicitare, precum și prin executarea de accesuri la drumul național, cu amenajările aferente, parcări, refugii auto, platforme carosabile și de control, acceptate de administratorul drumului, se aplică tarife pentru ocuparea zonei drumului, care se constituie ca venituri la dispoziția administratorului, pentru administrarea, exploatarea, întreținerea, repararea și modernizarea drumurilor publice.

(5) Întreținerea și/sau repararea accesurilor în/din drumul național, a parcărilor, a refugiilor și a platformelor carosabile se realizează de către persoanele care le dețin cu orice titlu, iar

construcția accesurilor în/din drumul național se realizează de către solicitantul construirii accesurilor.

(6) Se exceptează de la aplicarea tarifelor prevăzute la alin. (4) cazurile în care amplasarea se realizează în zonele de protecție, precum și cazurile amplasării instalațiilor care asigură utilitățile necesare consumului casnic, de către deținătorii acestora, în zona de siguranță și de protecție.”

27. La articolul 47, după alineatul (6) se introduc patru noi alineate, alineatele (7)—(10), cu următorul cuprins:

„(7) Administratorul drumului stabilește tarife pentru ocuparea zonei drumului și excepțiile de la plata acestora, care se aprobă prin:

a) ordin al ministrului transporturilor și infrastructurii, pentru drumurile de interes național;

b) hotărâre a consiliilor județene, cu avizul Ministerului Transporturilor și Infrastructurii, pentru drumurile de interes județean;

c) hotărâre a consiliilor locale, cu avizul consiliilor județene, pentru drumurile de interes local;

d) prin hotărâre a Consiliului General al Municipiului București, în cazul drumurilor de interes local din municipiul București.

(8) Administratorul drumului aplică tarife pentru instalarea, pe stâlpii de distribuție a energiei electrice din zona drumului, a cablurilor, dispozitivelor sau a altor instalații asemănătoare, având alte destinații decât distribuția de energie electrică, instalarea care necesită în mod obligatoriu acordul administratorului drumului. Pentru obținerea acordului administratorului drumului, beneficiarul instalației de cabluri și/sau dispozitive prezintă, în cuprinsul documentației tehnice aferente, acordul proprietarului stâlpilor.

(9) Deținătorii cu orice titlu ai panourilor publicitare, ai construcțiilor, accesurilor, utilităților de orice fel sau instalațiilor acceptate cu acordul prealabil al administratorului drumului în zona drumurilor publice sunt obligați, în termenul stabilit de administratorul drumului, să execute, pe cheltuiala lor și fără nicio despăgubire din partea administratorului drumului, demolarea, mutarea sau modificarea acestora, dacă a fost convenit astfel cu administratorul drumului la momentul acordului, în condițiile în care acest lucru este impus de construirea, modernizarea, modificarea, întreținerea sau exploatarea drumului public, precum și de asigurarea condițiilor pentru siguranța circulației. Nerespectarea acestui termen dă dreptul administratorului drumului să desființeze lucrările pe cheltuiala acestuia, urmând a se îndrepta împotriva deținătorilor, conform reglementărilor în vigoare.

(10) Administratorul drumului este obligat să notifice deținătorilor de construcții, panouri publicitare, accesuri, utilități sau instalații autorizate în zona drumului lucrările ce se vor executa la drum, precum și termenul în care aceștia sunt obligați să le desființeze, să le mute sau să le modifice, după cum urmează:

a) cu cel puțin 3 luni înainte de începerea lucrărilor a căror execuție impune desființarea, mutarea sau modificarea, pentru construcții autorizate cu caracter definitiv;

b) cu cel puțin o lună înainte de începerea lucrărilor la drum, în cazul construcțiilor acceptate cu caracter provizoriu.”

28. Articolul 48 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 48. — (1) Lucrările edilitare subterane se amplasează în afara amprizei, în afara zonei de siguranță a drumului public sau în galerii vizitabile. Construcția, repararea și întreținerea acestor lucrări în zona drumului public se fac cu aprobarea administratorului drumului și cu respectarea legislației în vigoare.

(2) Lucrările edilitare în extravilan, altele decât cele prevăzute la alin. (1), se amplasează de regulă în afara zonei de

siguranță și numai cu acordul prealabil al administratorului drumului.”

29. Articolul 49 se abrogă.

30. Articolul 50 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 50. — Deținătorii de construcții, amenajări, accesuri, instalații sau orice alte obiective amplasate în zona drumului public sunt obligați să execute revizia periodică și repararea acestora, pentru a asigura estetica, protejarea drumului și siguranța circulației. Aceștia sunt obligați să prezinte documentele solicitate în cadrul controalelor efectuate conform prevederilor art. 60.”

31. Articolul 51 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 51. — (1) Traseele noi de drumuri se stabilesc pe baza documentațiilor tehnico-economice și a celor de urbanism și/sau de amenajare a teritoriului, aprobate în condițiile legii.

(2) Modificarea elementelor geometrice ale traseului, crearea de noi accesuri sau orice alte intervenții asupra drumului public se fac cu acordul administratorului drumului.

(3) Realizarea prevederilor alin. (1) și (2) nu trebuie să afecteze construcțiile și instalațiile subterane și/sau aeriene autorizate, aflate în zona drumului, până la expirarea termenului prevăzut la art. 47 alin. (10).

(4) Organele administrației publice locale au obligația de a consemna și menține neocupate și neafectate în documentațiile prevăzute la alin. (1) terenurile aferente traseelor noi de drumuri și autostrăzi.”

32. Articolul 52 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 52. — (1) Proiectarea, construcția sau amenajarea căilor de acces la drumurile deschise circulației publice se face potrivit legislației în vigoare de către cei interesați, cu acordul prealabil al administratorului drumului public și cu avizul poliției rutiere.

(2) Repararea, întreținerea și exploatarea căilor de acces la drumurile deschise circulației publice, inclusiv contravaloarea cheltuielilor aferente, sunt în sarcina părții care a încheiat contract cu administratorul drumului, conform prevederilor art. 46 alin. (5).”

33. Articolul 53 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 53. — (1) Căile de acces realizate în zona drumului deschis circulației publice, fără avizul administratorului drumului sau fără respectarea condițiilor impuse prin autorizația de amplasament și acces, respectiv fără respectarea planului de situație aprobat, precum și căile de acces neutilizate se vor desființa de către cei care le dețin cu orice titlu, pe cheltuiala acestora, în termenul stabilit de administrator, restabilindu-se continuitatea elementelor geometrice în zona drumului deschis circulației publice.

(2) În caz contrar, administratorul drumului este abilitat să procedeze la blocarea accesului la drum, până la intrarea în legalitate, precum și la desființarea accesului la drum, deținătorul accesului fiind obligat necondiționat la plata cheltuielilor aferente.”

34. Articolul 56 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 56. — (1) Persoanele abilitate cu efectuarea pe teren a măsurătorilor și a studiilor necesare lucrărilor privind drumul au acces pe terenuri, indiferent de proprietar. Excepție fac terenurile/obiectele aparținând Ministerului Apărării Naționale, inclusiv zonele de siguranță ale acestora, pentru care se solicită în prealabil acordul acestora.

(2) Înștiințarea asupra începerii acestor activități se face prin afișare la sediul consiliului local și în scris deținătorului de teren, cu cel puțin 7 zile înainte de începerea activităților.

(3) În cazul în care sunt cauzate prejudicii de către persoanele abilitate cu efectuarea măsurătorilor sau a studiilor,

despăgubirile sunt suportate de administratorul drumului, conform reglementărilor în vigoare.

(4) Dacă pentru efectuarea măsurătorilor sau studiilor se cauzează prejudicii bunurilor ori sunt necesare modificări asupra terenului, administratorul drumului va conveni, în prealabil, cu proprietarul terenului asupra acestor modificări și, după caz, asupra modalităților și cuantumului despăgubirilor.”

35. La articolul 57, litera k) se modifică și va avea următorul cuprins:

„k) elaborează norme privind organizarea controlului propriu de calitate în domeniul drumurilor, precum și norme privind înregistrarea și prelucrarea datelor privind evoluția traficului rutier;”

36. La articolul 57, după litera l) se introduce o nouă literă, litera m), cu următorul cuprins:

„m) avizează tarifele propuse de administratori privind drumurile de interes județean și drumurile de interes local.”

37. Titlul capitolului V se modifică și va avea următorul cuprins:

„Controlul respectării prevederilor prezentei ordonanțe, constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor”

38. Articolul 60 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 60. — (1) Controlul privind respectarea prevederilor prezentei ordonanțe se efectuează de către personalul cu atribuții de control pe rețeaua de drumuri publice și în punctele de trecere a frontierei de stat a României, precum și de către alte autorități competente potrivit legii.

(2) Controlul prevăzut la alin. (1) poate fi efectuat și în locurile în care aceste vehicule sunt parcate, oprite sau staționate pe drumurile publice din România.

(3) În cazul în care locul prevăzut la alin. (2) nu permite efectuarea controlului privind respectarea prevederilor prezentei ordonanțe, în condiții impuse de echipamente de control și de siguranță rutieră, vehiculul supus controlului va fi deplasat, în prezența personalului cu atribuții de control, pe cheltuiala persoanei responsabile prevăzute la art. 41 alin. (10), până în cel mai apropiat spațiu care permite efectuarea verificărilor.

(4) Opiria vehiculelor pe drumurile de interes național, județean și local în vederea efectuării controlului privind respectarea prevederilor prezentei ordonanțe și imobilizarea acestora până la înlăturarea cauzelor ce au condus la această măsură se efectuează de către personalul care, potrivit legii, are drept de oprire și imobilizare a vehiculelor.”

39. Articolul 61 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 61. — (1) Următoarele fapte constituie contravenții, dacă nu constituie infracțiune potrivit legii penale, și se sancționează după cum urmează:

a) încălcarea prevederilor art. 18, art. 19 alin. (4) și (5), art. 31, 35, 38, art. 44 alin. (5), art. 47 alin. (5) și ale art. 51 alin. (4), cu amendă de la 1.000 lei la 2.000 lei, aplicată persoanei fizice sau juridice;

b) încălcarea prevederilor art. 16 alin. (2), art. 17 alin. (2), art. 26, 27, 30, art. 32 alin. (2), art. 37, art. 39 alin. (2)—(4), art. 40 alin. (1), art. 43, art. 44 alin. (4), art. 46 alin. (1) și (4), art. 47 alin. (11) și (2), ale art. 48, 50, 52 și art. 53 alin. (1), cu amendă de la 3.000 lei la 6.000 lei, aplicată persoanei fizice sau juridice, iar în cazul prevederilor art. 40 alin. (1), aceasta se aplică administratorului drumului sau executantului, după caz;

c) încălcarea prevederilor art. 41 alin. (1) prin efectuarea transporturilor fără AST și ale art. 41 alin. (8), cu amendă de la 15.000 lei la 20.000 lei;

d) încălcarea prevederilor art. 41 alin. (1) prin efectuarea transporturilor cu depășirea maselor pe axe, masei totale și/sau dimensiunilor înscrise în AST, cu amendă de la 10.000 lei la 15.000 lei;

e) nerespectarea condițiilor de efectuare a transportului înscrise în proiectul de transport, cu excepția celor privind lucrările prevăzute la art. 41 alin. (11), cu amendă de la 15.000 lei la 20.000 lei;

f) încălcarea prevederilor art. 41 alin. (9), cu amendă de la 3.000 lei la 6.000 lei, aplicată conducătorului auto;

g) neefectuarea lucrărilor prevăzute la art. 41 alin. (11), cu amendă de la 3.000 lei la 20.000 lei, aplicată întreprinderii/operatorului de transport rutier;

h) nerespectarea prevederilor art. 41 alin. (15), (17), (18) și (19), cu amendă de la 6.000 lei la 10.000 lei;

i) însoțirea transporturilor efectuate cu depășirea masei totale și/sau a dimensiunilor maxime admise, fără AST, cu amendă de la 15.000 lei la 20.000 lei, aplicată personalului de însoțire specializat;

j) efectuarea însoțirii transporturilor cu depășirea dimensiunilor înscrise în AST, cu amendă de la 6.000 lei la 10.000 lei, aplicată personalului de însoțire specializat;

k) încălcarea prevederilor art. 41 alin. (16)—(19), cu amendă de la 6.000 lei la 10.000 lei, aplicată personalului de însoțire specializat;

l) nerespectarea condițiilor privind dotarea prevăzute la art. 41 alin. (20), a condițiilor privind atestarea prevăzute la art. 41 alin. (21) și a condițiilor privind efectuarea însoțirii prevăzute la art. 41 alin. (22), cu amendă de la 4.000 lei la 8.000 lei, aplicată operatorului economic specializat;

m) însoțirea transportului de către o persoană fizică sau de către un operator economic specializat cu încălcarea prevederilor reglementărilor specifice în vigoare, cu amendă de la 4.000 lei la 8.000 lei, aplicabilă întreprinderii/operatorului de transport rutier și persoanei fizice/operatorului economic specializat;

n) încălcarea restricțiilor de circulație instituite potrivit art. 44 alin. (1) și (2), cu amendă de la 3.000 lei la 6.000 lei, aplicată conducătorului auto;

o) refuzul de a supune vehiculul verificării prin cântărire și/sau măsurare a dimensiunilor, refuzul de a însoți vehiculul personalului cu atribuții de control în vederea cântăririi și/sau măsurării dimensiunilor transportului, precum și refuzul de a prezenta personalului cu atribuții de control documentele privind transportul, cu amendă de la 15.000 lei la 20.000 lei, aplicată conducătorului auto;

p) efectuarea de transporturi de mărfuri care nu sunt indivizibile, cu depășirea masei totale maxime admise, maselor maxime admise pe axe și/sau dimensiunilor maxime admise prevăzute în anexele nr. 2 și 3 la prezenta ordonanță, cu amendă de la 25.000 lei la 35.000 lei;

q) sustragerea de la control sau obstrucționarea controlului prevăzut la art. 60 alin. (2), precum și neoprirea la semnalul regulamentar al personalului cu atribuții de control, cu amendă de la 15.000 lei la 20.000 lei;

r) încălcarea prevederilor art. 47 alin. (9) și nerespectarea termenelor prevăzute la art. 47 alin. (10), cu amendă de la 10.000 lei la 20.000 lei, aplicată deținătorilor.

(2) Sancțiunile prevăzute la alin. (1) lit. c), d), e), h), p) și q) se aplică persoanei fizice sau juridice responsabile în conformitate cu dispozițiile art. 41 alin. (10)."

40. După articolul 61 se introduc două noi articole, articolele 61¹ și 61², cu următorul cuprins:

„Art. 61¹. — (1) Pentru încălcarea prevederilor art. 41, contravenientul va achita, pe lângă amenda contravențională, și contravaloarea tarifelor prevăzute la art. 41 alin. (13). În aceste situații, personalul cu atribuții de control consemnează în procesul-verbal de constatare a contravenției obligația de plată a acestor tarife, calculate potrivit prevederilor legale.

(2) Contravaloarea tarifelor prevăzute de prezenta ordonanță se poate achita și la agențiile de control și încasare aparținând

administratorului drumului aflate în punctele de trecere a frontierei de stat a României.

(3) Odată cu aplicarea amenzii contravenționale conform prevederilor art. 61 alin. (1) lit. c), d), e), h), i), j), k), l), m), n), o), p) și q) vehiculul va fi imobilizat de către personalul cu atribuții de control, în condiții de siguranță și securitate a transportului, și, dacă este cazul, se procedează la ridicarea plăcuțelor de înmatriculare, până la îndeplinirea condițiilor legale pentru continuarea efectuării transportului.

(4) În cazul în care la locul constatării contravenției nu se găsește un spațiu corespunzător pentru imobilizarea vehiculului în condiții de siguranță în circulație, deplasarea acestuia până la cel mai apropiat spațiu se efectuează pe cheltuiala contravenientului.

(5) Pe perioada imobilizării, dispusă conform prevederilor alin. (3), atât vehiculul, cât și marfa sau persoanele, după caz, se află sub răspunderea juridică a contravenientului.

(6) Contravenientul este responsabil pentru eventuale pierderi cauzate terților de imobilizarea vehiculului, inclusiv persoanelor transportate, precum și pentru achitarea eventualelor cheltuieli legate de imobilizare, de punerea în conformitate cu prevederile legale în vigoare și de îndeplinirea condițiilor pentru continuarea transportului.

(7) Prin excepție de la dispozițiile alin. (3), imobilizarea vehiculului nu se realizează în cazul transporturilor de animale vii și mărfuri perisabile sau sub temperatură controlată la care s-au constatat încălcări ale prevederilor prezentei ordonanțe.

(8) Odată cu aplicarea sancțiunilor contravenționale se pot aplica sancțiuni administrative personalului de însoțire specializat și/sau operatorului economic specializat, în condițiile stabilite prin ordin comun al ministrului transporturilor și infrastructurii și al ministrului administrației și internelor, în conformitate cu reglementările în vigoare.

(9) În cazul în care, pe parcursul efectuării însoțirii transporturilor cu depășirea maselor și/sau dimensiunilor maxime admise, au avut loc evenimente rutiere din care au rezultat pagube materiale din culpa personalului de însoțire specializat, se aplică în mod corespunzător prevederile art. 45 alin. (4)—(6).

(10) Odată cu aplicarea sancțiunii contravenționale conform art. 61 alin. (1) lit. o) și q), se va aplica și măsura suspendării copiei conforme a licenței de transport sau a copiei conforme a certificatului de transport în cont propriu pentru o perioadă de 30 de zile de la data constatării contravenției. Procedura de suspendare a copiei conforme a licenței de transport sau a copiei conforme a certificatului de transport în cont propriu se aprobă prin ordin al ministrului transporturilor și infrastructurii.

(11) În cazul vehiculelor înmatriculate în alte state, procesele-verbale de constatare a contravenției, devenite titlu executoriu, se comunică în scris Inspectoratului General al Poliției de Frontieră, în cel mult 30 de zile de la încheierea acestora, de către instituția din care face parte personalul cu atribuții de control, menționând numele și prenumele contravenientului, numărul documentului de identitate și al procesului-verbal de constatare a contravenției, precum și amenda datorată, pentru a fi luate în evidență și a fi condiționată de achitarea acesteia intrarea pe teritoriul României a vehiculelor utilizate sau deținute de contravenient, după caz.

(12) Pentru vehiculele înmatriculate în alte state, amenziile contravenționale se aplică în toate cazurile conducătorului auto.

Art. 61². — Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor pentru nerespectarea prevederilor prezentei ordonanțe se fac de către:

a) personalul împuternicit în acest scop de Ministerul Transporturilor și Infrastructurii, prin ordin al ministrului;

b) personalul împuternicit în acest scop de administratorii drumurilor de interes județean și de interes local, potrivit competențelor stabilite conform legii;

c) ofițerii și agenții de poliție rutieră, după caz, în lipsa personalului prevăzut la lit. a) și b).”

41. Articolul 66 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 66. — Anexele nr. 1—4 fac parte integrantă din prezenta ordonanță.”

42. După articolul 67 se introduce următoarea mențiune:

„Prezenta ordonanță transpune prevederile art. 2 paragraful 11, art. 3 alin. 1, art. 4 alin. 3 și art. 7 din Directiva 1996/53/CE a Consiliului din 25 iulie 1996 de stabilire, pentru anumite vehicule rutiere care circulă în interiorul Comunității, a dimensiunilor maxime autorizate în traficul național și internațional și a greutateii maxime autorizate în traficul internațional, publicată în Jurnalul Oficial al Comunității Europene nr. L 235 din 17 septembrie 1996, cu modificările și completările prevăzute în Directiva 2002/7/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 18 februarie 2002 de modificare a Directivei 1996/53/CE a Consiliului, publicată în Jurnalul Oficial al Comunității Europene nr. L 67 din 9 martie 2002.”

43. Anexele nr. 1 și 2 se modifică și se înlocuiesc cu anexele nr. 1 și 2, care fac parte integrantă din prezenta ordonanță.

44. După anexa nr. 2 se introduc două noi anexe, anexele nr. 3 și 4, având cuprinsul prevăzut în anexele nr. 3 și 4, care fac parte integrantă din prezenta ordonanță.

Art. II. — Beneficiarii care utilizează căi de acces realizate înainte de intrarea în vigoare a Ordonanței Guvernului nr. 43/1997 privind regimul drumurilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, sunt obligați să facă toate demersurile în vederea obținerii acordului administratorului

drumului prevăzut la art. 53 alin. (1) din respectiva ordonanță, pe bază de documentație tehnică aferentă, urmată de încheierea contractului prevăzut la art. 46 alin. (5), în termen de 90 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei ordonanțe. În caz contrar, administratorul drumului are dreptul să aplice măsurile prevăzute la art. 53 alin. (2).

Art. III. — Prezenta ordonanță intră în vigoare la 90 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. IV. — (1) În termen de 90 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe, ministrul transporturilor și infrastructurii emite ordinul privind lucrările necesare dotării cu utilități a locurilor de parcare și/sau a spațiilor pentru servicii conform categoriei funcționale a drumului public și normativelor în vigoare.

(2) În termen de 90 de zile de la data publicării prezentei ordonanțe în Monitorul Oficial al României, Partea I:

a) Ministerul Transporturilor și Infrastructurii și Ministerul Administrației și Internelor vor actualiza Normele privind autorizarea și efectuarea transporturilor rutiere cu greutate și/sau dimensiuni de gabarit care depășesc limitele maxime prevăzute în Ordonanța Guvernului nr. 43/1997 privind regimul drumurilor, aprobate prin Ordinul ministrului transporturilor și al ministrului de interne nr. 407/991/1999, cu modificările ulterioare;

b) Ministerul Transporturilor și Infrastructurii va aproba, prin ordin al ministrului, procedura de suspendare a copiei conforme de transport sau a copiei conforme a certificatului de transport în cont propriu.

Art. V. — Ordonanța Guvernului nr. 43/1997 privind regimul drumurilor, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 237 din 29 iunie 1998, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu cele aduse prin prezenta ordonanță, se va republica după aprobarea acesteia prin lege, dându-se textelor o nouă numerotare.

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

Contrasemnează:

Ministrul transporturilor și infrastructurii,

Radu Mircea Berceanu

Ministrul administrației și internelor,

Vasile Blaga

Ministrul finanțelor publice,

Sebastian Teodor Gheorghe Vlădescu

Șeful Departamentului pentru Afaceri Europene,

Bogdan Mănoiu

București, 29 ianuarie 2010.

Nr. 7.

ANEXA Nr. 1

(Anexa nr. 1 la Ordonanța Guvernului nr. 43/1997)

LIMITELE

zonelor de siguranță a drumurilor, podurilor și viaductelor, în cale curentă și aliniament

a) Zonele de siguranță ale drumurilor sunt cuprinse de la limita exterioară a amprizei drumului până la:

— 1,50 m de la marginea exterioară a șanțurilor, pentru drumurile situate la nivelul terenului;

— 2,00 m de la piciorul taluzului, pentru drumurile în rambleu;

— 3,00 m de la marginea de sus a taluzului, pentru drumurile în debleu cu înălțimea până la 5,00 m inclusiv;

— 5,00 m de la marginea de sus a taluzului, pentru drumurile în debleu cu înălțimea mai mare de 5,00 m.

b) Zonele de protecție sunt cuprinse între marginile exterioare ale zonelor de siguranță și marginile zonei drumului, delimitat conform tabelului următor:

Categoria drumului	Autostrăzi	Drumuri naționale	Drumuri județene	Drumuri comunale
Distanța de la axul drumului până la marginea exterioară a zonei drumului (m)	50	22	20	18

c) Zonele de siguranță ale podului, care includ și suprafețe de teren aflate sub pod, sunt:

— 10,00 m de la limita exterioară a racordării podului cu terasamentul, pentru podurile fără lucrări de apărare a malurilor (rampa de acces face parte integrantă din pod);

— la limita exterioară a lucrărilor de apărare a malurilor, pentru podurile la care aceste apărări au o lungime mai mare de 10 m (rampa de acces face parte integrantă din pod).

d) Zonele de siguranță ale drumurilor cu versanți (defilee) cu înălțimea mai mare de 30 m se consideră la partea superioară a taluzului versantului.

ANEXA Nr. 2
(Anexa nr. 2 la Ordonanța Guvernului nr. 43/1997)

MASE ȘI DIMENSIUNI maxime admise și caracteristicile conexe ale vehiculelor rutiere

Clasificarea drumurilor din punctul de vedere al limitelor impuse privind masele și dimensiunile maxime admise:

R = drumuri reabilitate

E = drumuri europene

M = drumuri modernizate

P = drumuri pietruite

Prin *vehicul* se înțelege orice autovehicul rutier având cel puțin două axe sau un ansamblu format dintr-un autovehicul și semiremorca sau remorca tractată de acesta.

		R	E	M	P
1.	DIMENSIUNI MAXIME ADMISE (în metri)				
1.1.	Lungime				
	Autovehicul, altul decât autobuz	12,00	12,00	12,00	12,00
	Remorca	12,00	12,00	12,00	12,00
	Vehicul articulat	16,50	16,50	16,50	16,50
	Tren rutier	18,75	18,75	18,75	18,75
	Autobuz cu două axe	13,50	13,50	13,50	13,50
	Autobuz cu mai mult de două axe	15,00	15,00	15,00	15,00
	Autobuz cu remorcă	18,75	18,75	18,75	18,75
	Autobuz articulat	18,75	18,75	18,75	18,75
1.2.	Lățime				
a)	Orice vehicul, cu excepția celor frigorifice având caroseria izotermă	2,55	2,55	2,55	2,55
b)	Vehicul frigorific având caroseria izotermă	2,60	2,60	2,60	2,60
1.3.	Înălțime (orice vehicul)	4,00	4,00	4,00	4,00
1.4.	Suprastructurile demontabile și unitățile de transport standardizate, cum ar fi containerele, vor respecta dimensiunile precizate la pct. 1.1, 1.2, 1.3, 1.6, 1.7, 1.8 și 4.4				
1.4.a.	Dacă în spatele autobuzului sunt montate dispozitive detașabile exterioare, cum ar fi cutiile pentru schiuri, lungimea autovehiculului, inclusiv aceste dispozitive, nu trebuie să depășească lungimea maximă prevăzută la pct. 1.1.				
1.5.	Toate autovehiculele sau ansamblurile de vehicule trebuie să aibă posibilitatea de a întoarce într-o coroană circulară cu rază exterioară de 12,5 m și o raza interioară de 5,3 m				
1.5.a.	Cerințe suplimentare pentru autobuze Cu vehiculul în staționare, prin trasarea unei linii pe sol, se fixează un plan vertical tangent la latura vehiculului plasată peste cercul exterior. În cazul unui vehicul articulat, cele două părți rigide ale acestuia trebuie să fie în același aliniament cu planul. Atunci când vehiculul intră, după o traiectorie liniară, pe suprafața descrisă la pct. 1.5., nicio parte a vehiculului nu trebuie să depășească acest plan vertical cu mai mult de 0,6 m.				
1.6.	Distanța maximă între axa pivotului de cuplare al semiremorcii și partea din spate a semiremorcii	12,00	12,00	12,00	12,00
1.7.	Distanța maximă măsurată paralel cu axa longitudinală a trenului rutier din punctul extern aflat cel mai în față al zonei de încărcare din spatele cabinei, până la punctul cel mai din spate al remorcii din ansamblu, minus distanța din partea din spate a autovehiculului și partea din față a remorcii	15,65	15,65	15,65	15,65
1.8.	Distanța maximă măsurată paralel cu axa longitudinală a trenului rutier din punctul extern aflat cel mai în față al zonei de încărcare din spatele cabinei până la punctul cel mai din spate al remorcii din ansamblu	16,40	16,40	16,40	16,40

		R	E	M	P
2.	MASA TOTALĂ MAXIMĂ ADMISĂ A VEHICULULUI (în tone)				
2.1.	Vehicule care fac parte dintr-un ansamblu de vehicule				
2.1.1.	Remorca cu două axe	18,00	17,00	17,00	16,00
2.1.2.	Remorca cu 3 axe	24,00	22,00	22,00	20,00
2.2.	Ansamblu de vehicule				
2.2.1.	Tren rutier cu 5 sau 6 axe				
a)	Autovehiculul cu două axe cu remorcă cu 3 axe	40,00	40,00	40,00	38,00
b)	Autovehicul cu 3 axe cu remorcă cu două sau 3 axe	40,00	40,00	40,00	38,00
2.2.2.	Vehicul articulat cu 5 sau 6 axe				
a)	Autovehicul cu două axe cu semiremorcă cu 3 axe	40,00	40,00	40,00	38,00
b)	Autovehicul cu 3 axe cu semiremorcă cu două sau 3 axe	40,00	40,00	40,00	38,00
c)	Autovehicul cu 3 axe cu semiremorcă cu două sau 3 axe care transportă un container ISO de 40 de picioare într-o operațiune de transport combinat	44,00	42,00	40,00	40,00
2.2.3.	Tren rutier cu 4 axe compus dintr-un autovehicul cu două axe și o remorcă cu două axe	36,00	36,00	36,00	34,00
2.2.4.	Vehicul articulat cu 4 axe compus dintr-un autovehicul cu două axe și o semiremorcă cu două axe, dacă distanța (d) dintre axele semiremorcii este:				
2.2.4.1.	mai mare sau egală cu 1,3 m, dar mai mică sau egală cu 1,8 m	36,00	36,00	36,00	34,00
2.2.4.2.	mai mare de 1,8 m	36,00*	36,00	36,00	34,00
2.3.	Autovehicule				
2.3.1.	Autovehicul cu două axe	18,00	17,00	16,00	16,00
2.3.2.	Autovehicul cu 3 axe	25,00/26,00**	22,00/24,00**	22,00	22,00
2.3.3.	Autovehicul cu 4 axe din care două axe de direcție	30,00/32,00**	30,00	30,00	28,00
2.4.	Autobuz articulat cu 3 axe	28,00	28,00	26,00	26,00
3.	MASA MAXIMĂ ADMISĂ PE AXE (în tone)				
3.1.	Axa simplă				
	Axa simplă nemotoare	10,00	10,00	8,00	7,50
3.2.	Axa dublă (tandem) a remorcilor și semiremorcilor				
	Suma maselor pe axele componente, dacă distanța (d) dintre ele este:				
3.2.1.	mai mică de 1,0 m ($d < 1,0$ m)	11,00	11,00	11,00	11,00
3.2.2.	mai mare sau egală cu 1,0 m, dar mai mică de 1,3 m ($1,0 \leq d < 1,3$ m)	16,00	16,00	15,00	14,00
3.2.3.	mai mare sau egală cu 1,3 m, dar mai mică de 1,8 m ($1,3 \leq d < 1,8$ m)	18,00	17,00	16,00	15,00
3.2.4.	mai mare sau egală 1,8 m ($1,8 \leq d$)	20,00	20,00	16,00	15,00
3.3.	Axa triplă (tridem) a remorcilor și semiremorcilor				
	Suma maselor pe axele componente, dacă distanța (d) dintre ele este:				
3.3.1.	mai mică sau egală cu 1,3 m ($d \leq 1,3$ m)	21,00	21,00	19,00	16,50
3.3.2.	mai mare de 1,3 m, dar mai mică sau egală cu 1,4 m ($1,3 < d \leq 1,4$)	24,00	22,00	20,00	18,00
3.4.	Axa simplă motoare				
3.4.1.	Axa motoare a vehiculelor la care se face referire la punctele 2.2.1 și 2.2.2	11,50	10,00	9,00	8,00
3.4.2.	Axa motoare a vehiculelor la care se face referire la punctele 2.2.3, 2.2.4, 2.3 și 2.4	11,50	10,00	9,00	8,00
3.5.	Axa dublă (tandem) a autovehiculelor				
	Suma maselor pe axele componente, dacă distanța (d) dintre ele este:				

		R	E	M	P
3.5.1.	mai mică de 1,0 m ($d < 1,0$ m)	11,50	10,00	10,00	10,00
3.5.2.	mai mare sau egală cu 1,0 m, dar mai mică de 1,3 m ($1,0 \leq d < 1,3$ m)	16,00	15,00	14,00/15,00***	13,00
3.5.3.	mai mare sau egală cu 1,3 m, dar mai mică de 1,8 m ($1,3 \leq d < 1,8$ m)	18,00/19,00**	17,00/18,00***	16,00	15,00
4.	ALTE CONDIȚII CONSTRUCTIVE IMPUSE VEHICULELOR				
4.1.	Pentru toate vehiculele Masa suportată de axa motoare sau axele motoare ale unui vehicul ori ansambluri de vehicule va fi de cel puțin 25% din masa totală cu încărcătură a vehiculului sau ansamblului de vehicule, atunci când acestea sunt utilizate în trafic internațional				
4.2.	Trenuri rutiere Distanța dintre axa din spate a unui autovehicul și axa din față a remorcii va fi de cel puțin 3,0 m.				
4.3.	Masa maximă admisă în funcție de ampatament Masa maximă admisă, exprimată în tone, a unui autovehicul cu 4 axe nu poate depăși de cinci ori distanța, exprimată în metri, dintre axele extreme ale autovehiculului.				
4.4.	Semiremorci Distanța măsurată în plan orizontal între axa pivotului de cuplare și orice punct din partea frontală a semiremorcii nu trebuie să depășească 2,04 m.				

Axa dublă (tandem) — combinația de două axe având între ele o distanță de cel mult 1,8 m
Axa triplă (tridem) — combinația de 3 axe având între ele distanța de cel mult 1,4 m, inclusiv

* Plus o limită de 2 tone, atunci când masa totală maximă admisă a vehiculului motor este de 18 tone și masa maximă admisă a axei tandem a semiremorcii este de 20 tone și axa motoare este prevăzută cu roți jumelate și cu suspensie pneumatică sau echivalentă acesteia.

** Se aplică în cazul în care axa motoare este prevăzută cu roți jumelate și cu suspensie pneumatică sau echivalentă acesteia sau în cazul în care fiecare axă motoare este prevăzută cu roți jumelate și masa maximă a fiecărei axe nu depășește 9,5 tone.

*** Se aplică în cazul în care axa este prevăzută cu suspensie pneumatică sau echivalentă acesteia, astfel cum a fost definită prin Reglementările privind condițiile tehnice pe care trebuie să le îndeplinească vehiculele rutiere în vederea admiterii în circulație pe drumurile publice din România — RNTR 2, aprobate prin Ordinul ministrului lucrărilor publice, transporturilor și locuinței nr. 211/2003, cu modificările și completările ulterioare.

Axa dublă (tandem) sau axa triplă (tridem) se consideră axa cu suspensie pneumatică, numai dacă toate axele componente sunt prevăzute cu suspensie pneumatică sau echivalentă acesteia.

Axa dublă (tandem) sau axa triplă (tridem) se consideră cu roți jumelate, numai dacă toate roțile axelor componente sunt jumelate.

ANEXA Nr. 3
(Anexa nr. 3 la Ordonanța Guvernului nr. 43/1997)

MASE ȘI DIMENSIUNI

maxime admise și caracteristicile conexe ale vehiculelor rutiere, altele decât cele prevăzute în anexa nr. 2

Clasificarea drumurilor din punct de vedere al limitelor impuse privind masele și dimensiunile maxime admise:

R = drumuri reabilitate

E = drumuri europene

M = drumuri modernizate

P = drumuri pietruite

Prin *vehicul* se înțelege orice autovehicul rutier având cel puțin două axe sau un ansamblu format dintr-un autovehicul și semiremorca sau remorca tractată de acesta.

		R	E	M	P
1.	DIMENSIUNI MAXIME ADMISE (în metri)				
1.1.	Lungime				
	Autovehicul, altul decât autobuz	12,00	12,00	12,00	12,00
	Vehicul articulat	16,50	16,50	16,50	16,50
	Tren rutier	18,75	18,75	18,75	18,75
1.2.	Lățime				
a)	Orice vehicul, cu excepția celor frigorifice având caroseria izotermă	2,55	2,55	2,55	2,55
b)	Vehicul frigorific având caroseria izotermă	2,60	2,60	2,60	2,60

		R	E	M	P
1.3.	Înălțime (orice vehicul)	4,00	4,00	4,00	4,00
2.	Masa totală maximă admisă a vehiculului (în tone)				
2.1.	Autovehicul				
2.1.1.	Autovehicul cu 4 axe, altul decât cel prevăzut în anexa nr. 2	30,00	30,00	30,00	28,00
2.1.2.	Autovehicul cu mai mult de 4 axe	40,00	40,00	40,00	38,00
2.2.	Ansamblu de vehicule				
2.2.1.	Tren rutier				
2.1.1.1.	Autovehicul cu două axe cu remorcă cu o axă	28,00	28,00	26,00	26,00
2.1.1.2.	Autovehicul cu 3 axe cu remorcă cu o axă	35,00	35,00	35,00	33,00
2.1.1.3.	Autovehicul cu 4 axe cu remorcă cu o axă	40,00	40,00	40,00	38,00
2.1.1.4.	Autovehicul cu două axe cu remorcă cu 4 axe	40,00	40,00	40,00	38,00
2.1.1.5.	Autovehicul cu 4 axe cu remorcă cu două axe	40,00	40,00	40,00	38,00
2.1.1.6.	Tren rutier cu mai mult de 6 axe	40,00	40,00	40,00	38,00
2.2.2.	Vehicul articulat				
2.2.2.1.	Autovehicul cu două axe cu semiremorcă cu o axă	28,00	28,00	26,00	26,00
2.2.2.2.	Autovehicul cu 3 axe cu semiremorcă cu o axă	35,00	35,00	35,00	33,00
2.2.2.3.	Autovehicul cu 4 axe cu semiremorcă cu o axă	40,00	40,00	40,00	38,00
2.2.2.4.	Autovehicul cu două axe cu semiremorcă cu 4 axe	40,00	40,00	40,00	38,00
2.2.2.5.	Vehicul articulat cu mai mult de 6 axe	40,00	40,00	40,00	38,00
3.	Axă triplă (tridem) a autovehiculelor, nemotoare				
3.1.	mai mică sau egală cu 1,3 m ($d \leq 1,3$ m)	21,00	21,00	19,00	16,50
3.2.	mai mare de 1,3 m, dar mai mică sau egală cu 1,4 m ($1,3 < d \leq 1,4$ m)	24,00	22,00	20,00	18,00

Axă dublă (tandem) — combinația de două axe având între ele o distanță de cel mult 1,8 m

Axă triplă (tridem) — combinația de 3 axe având între ele distanța de cel mult 1,4 m, inclusiv

Axă dublă (tandem) sau axă triplă (tridem) se consideră axa cu suspensie pneumatică, numai dacă toate axele componente sunt prevăzute cu suspensie pneumatică sau echivalentă acesteia.

ANEXA Nr. 4

(Anexa nr. 4 la Ordonanța Guvernului nr. 43/1997)

Vitezele de proiectare pentru diferite clase tehnice ale drumurilor publice

Clasa tehnică a drumurilor publice	Vitezele de proiectare, în km/h, în regiune		
	șes	deal	munte
I	130	110	80
II	100	80	60
III	90	50	40
IV	60	40	30
V	50	40	25

Vitezele de proiectare reduse pentru diferite clase tehnice ale drumurilor publice

Clasa tehnică a drumurilor publice	Vitezele de proiectare, în km/h, în regiune		
	șes	deal	munte
I	100	80	80
II	80	50	40
III	60	40	30
IV	50	40	25
V	40	25	25

NOTĂ:

1. Viteza de proiectare este viteza care se alege la construcția unui drum nou, la modernizarea, consolidarea sau reabilitarea unui drum existent, în vederea determinării caracteristicilor geometrice care să permită fiecărui vehicul să poată circula cu viteza respectivă în siguranță.

2. Viteza de proiectare redusă este viteza care poate fi redusă în cazuri excepționale pe sectoare de drum cu lungime limitată, în condiții grele de desfășurare a traseului și/sau acolo unde condițiile de mediu adiacente drumului o impun, în vederea neafectării resurselor istorice și estetice și pentru evitarea unor lucrări costisitoare, pe baza unui calcul tehnico-economic.

3. Încadrarea drumurilor publice în clase tehnice se stabilește prin norme tehnice, aprobate prin ordin al ministrului transporturilor și infrastructurii.

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ

pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 1 pct. IV.3 din Legea nr. 9/2010 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță.

Art. I. — Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 82 din 1 februarie 2002, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 424/2002, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 1 alineatul (1), literele b) și j) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„b) *utilizatori* — persoanele fizice sau juridice înscrise în certificatul de înmatriculare, care au în proprietate sau care, după caz, pot folosi în baza unui drept legal vehicule înmatriculate în România, denumite în continuare *utilizatori români*, respectiv persoanele fizice ori juridice înscrise în certificatul de înmatriculare, care au în proprietate sau care, după caz, pot folosi în baza unui drept legal vehicule înmatriculate în alte state, denumite în continuare *utilizatori străini*;

j) *rovinieta* — documentul sau înregistrarea în format electronic care atestă achitarea tarifului de utilizare a rețelei de drumuri naționale din România. Modelul, forma, conținutul, modul, condițiile și mijloacele de eliberare ale rovinei se stabilesc prin normele metodologice aprobate prin ordin al ministrului transporturilor și infrastructurii.”

2. La articolul 1 alineatul (1), după litera m) se introduce o nouă literă, litera n), cu următorul cuprins:

„n) *sistem informatic de emitere, gestiune, monitorizare și control al rovinei* — sistemul informatic ce permite achitarea tarifului de utilizare prin mijloace informatice, gestiunea datelor privind vehiculele cu drept de utilizare, monitorizarea și controlul achitării tarifului de utilizare, denumit în continuare *SIEGMCR*.”

3. La articolul 1 alineatul (11), litera a) se abrogă.

4. La articolul 1 alineatul (11), litera b) se modifică și va avea următorul cuprins:

„b) rovinei matcă-cupon, aplicată în partea stângă jos a parbrizului vehiculului, a cărei perioadă de valabilitate cuprinde ziua în care se efectuează verificarea care asigură, prin tarifele plătite, dreptul de utilizare a rețelei de drumuri naționale din România, având înscris numărul de înmatriculare al vehiculului. În cazul deteriorării rovinei matcă-cupon, dovada achitării tarifului de utilizare se face astfel:

- (i) pentru utilizatorii persoane fizice — documentul care atestă plata integrală a tarifului de utilizare, în original sau în copie legalizată;
- (ii) pentru utilizatorii persoane juridice — documentul care atestă plata integrală a tarifului de utilizare, în original sau o copie a acestuia ștampilată și semnată în original de către conducătorul unității, cu înscrisul «Conform cu originalul».”

5. La articolul 1 alineatul (11), după litera b) se introduce o nouă literă, litera c), cu următorul cuprins:

„c) rovinei electronică ce atestă existența în baza de date a SIEGMCR, denumită în continuare *bază de date*, a

informațiilor privind achitarea corespunzătoare a tarifului de utilizare pentru vehiculul în cauză, a cărei perioadă de valabilitate cuprinde ziua în care se efectuează verificarea.”

6. După alineatul (3) al articolului 1 se introduce un nou alineat, alineatul (3¹), cu următorul cuprins:

„(3¹) Începând cu data de 1 august 2010 nu vor mai fi eliberate rovinei matcă-cupon, tariful de utilizare fiind achitat numai prin intermediul SIEGMCR.”

7. La articolul 1, alineatul (7) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(7) Tariful de utilizare este structurat în funcție de durata de utilizare a rețelei de drumuri naționale din România, astfel: o zi, 7 zile, 30 de zile, 90 de zile, 12 luni. Durata de utilizare cuprinde durata de parcurs, precum și durata de staționare.”

8. La articolul 1, alineatul (10) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(10) În cazul schimbării utilizatorului vehiculului, rovinei își menține valabilitatea.”

9. La articolul 1, după alineatul (11) se introduce un nou alineat, alineatul (12), cu următorul cuprins:

„(12) Începând cu data de 1 august 2010, în cazul schimbării numărului de înmatriculare al vehiculului, rovinei își menține valabilitatea numai în condițiile în care utilizatorul informează în scris Compania Națională de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România — S.A. cu privire la schimbarea numărului de înmatriculare, în vederea operării modificării în baza de date. Documentele necesare și condițiile de efectuare a modificării, precum și tarifele aferente se stabilesc prin norme metodologice aprobate prin ordin al ministrului transporturilor și infrastructurii.”

10. Articolul 3 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 3. — (1) Sunt exceptate de la plata tarifului de utilizare vehiculele:

a) deținute în proprietate sau, după caz, folosite în baza unui drept legal, conform datelor înscrise în certificatul de înmatriculare, de:

- (i) unitățile Ministerului Apărării Naționale;
- (ii) unitățile Ministerului Administrației și Internelor;
- (iii) serviciile de ambulanță;
- (iv) serviciile publice comunitare pentru situații de urgență, reglementate prin Ordonanța Guvernului nr. 88/2001 privind înființarea, organizarea și funcționarea serviciilor publice comunitare pentru situații de urgență, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 363/2002, cu modificările și completările ulterioare;
- (v) Compania Națională de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România — S.A.;

b) folosite exclusiv în transportul public local de persoane prin servicii regulate pe raza teritorial-administrativă a unei localități;

c) istorice.

(2) Începând cu data de 1 august 2010, vehiculele prevăzute la alin. (1) sunt exceptate de la plata tarifului de utilizare numai dacă sunt înregistrate ca vehicule exceptate în baza de date.

(3) Obligația de a solicita înscrierea/eliminarea vehiculelor prevăzute la alin. (1) în/din baza de date revine utilizatorilor acestora.

(4) Documentele necesare și condițiile de înscriere a vehiculelor prevăzute la alin. (1) în/din baza de date se stabilesc prin norme metodologice aprobate prin ordin al ministrului transporturilor și infrastructurii.”

11. Articolul 7 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 7. — Responsabilitatea achitării tarifului de utilizare și a deținerii rovinietei valabile, precum și a achitării tarifului de trecere sau a tarifului de concesiune revine în exclusivitate utilizatorilor români, iar în cazul utilizatorilor străini, aceasta revine în exclusivitate conducătorului auto al vehiculului.”

12. La articolul 8, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Contravenientul are obligația de a achita, pe lângă amenda contravențională, cu titlu de tarif de despăgubire, în funcție de tipul vehiculului folosit fără a deține rovinietă valabilă, sumele stabilite potrivit anexei nr. 4.”

13. La articolul 8, după alineatul (3) se introduce un nou alineat, alineatul (3¹), cu următorul cuprins:

„(3¹) Agentul constatator va face mențiune în procesul-verbal de constatare a contravenției și despre contravaloarea despăgubirii și modul de achitare a acesteia. Despăgubirea se va achita în lei, la cursul de schimb stabilit potrivit prevederilor art. 6 alin. (1) și (2), în contul Companiei Naționale de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România S.A. și va reveni acesteia ca venit extrabugetar.”

14. La articolul 8, alineatele (5) și (6) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(5) Utilizatorilor li se pot aplica amenzi contravenționale atât pe rețeaua de drumuri naționale din România, cât și în punctele de control pentru trecerea frontierei de stat, la ieșirea din România.

(6) Odată cu aplicarea amenzii contravenționale, utilizatorilor români care folosesc rețeaua de drumuri naționale din România fără a avea rovinietă valabilă li se reține certificatul de înmatriculare al vehiculului până la prezentarea dovezii de achitare a tarifului de despăgubire conform prevederilor alin. (3).”

15. La articolul 9, după primul alineat se introduc două noi alineate, alineatele (2) și (3), cu următorul cuprins:

„(2) Începând cu data de 1 august 2010, constatarea contravențiilor se poate face și cu ajutorul unor mijloace tehnice omologate amplasate pe rețeaua de drumuri naționale din România, consemnându-se aceasta în procesul-verbal de constatare a contravenției.

(3) În cazurile prevăzute la alin. (2) procesul-verbal de constatare a contravenției se poate încheia și în lipsa contravenientului, după identificarea acestuia pe baza datelor furnizate de Ministerul Administrației și Internelor — Direcția Regim Permise de Conducere și Înmatriculare a Vehiculelor sau a conducătorului auto, în cazul utilizatorilor străini.”

16. La articolul 12, alineatul (6) se abrogă.

17. Anexele nr. 1 și 2 se modifică și se înlocuiesc cu anexele nr. 1 și 2 la prezenta ordonanță.

18. După anexa nr. 3 se introduce o nouă anexă, anexa nr. 4, al cărei cuprins este prevăzut în anexa nr. 3 la prezenta ordonanță.

19. Articolul 14 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 14. — Anexele nr. 1—4 fac parte integrantă din prezenta ordonanță.”

Art. II. — Prezenta ordonanță intră în vigoare în termen de 30 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, cu excepția prevederilor referitoare la tariful de utilizare cu o durată de „90 de zile” prevăzut la art. I pct. 7, care vor intra în vigoare la 1 august 2010.

Art. III. — În termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe, Ministerul Transporturilor și Infrastructurii va actualiza Ordinul ministrului transporturilor nr. 244/2008 privind aprobarea Normelor metodologice pentru aplicarea tarifului de utilizare a rețelei de drumuri naționale din România, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 184 din 11 martie 2008.

Art. IV. — Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 82 din 1 februarie 2002, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 424/2002, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu cele aduse prin prezenta ordonanță, se va republica în Monitorul Oficial al României, Partea I, după aprobarea acesteia prin lege, dându-se textelor o nouă numerotare.

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

Contrasemnează:

Ministrul transporturilor și infrastructurii,

Radu Mircea Berceanu

Ministrul administrației și internelor,

Vasile Blaga

Ministrul finanțelor publice,

Sebastian Teodor Gheorghe Vlădescu

ANEXA Nr. 1
(Anexa nr. 1 la Ordonanța Guvernului nr. 15/2002)

**NIVELUL
tarifului de utilizare a drumurilor naționale**

	Tipul vehiculului	Durata de utilizare a rețelei de drumuri naționale din România	Tariful [euro] (TVA inclus)
A	Autoturisme	1 zi	—
		7 zile	3
		30 de zile	7
		90 de zile	13
		12 luni	28
B	Vehicule de transport marfă cu 0,0 t mai mic decât MTMA mai mic sau egal cu 3,5 t	1 zi	—
		7 zile	6
		30 de zile	16
		90 de zile	36
		12 luni	96
C	a) Vehicule de transport marfă cu 3,5 t mai mic decât MTMA mai mic sau egal cu 7,5 t b) Vehicule de transport persoane cu mai mult de 9 locuri pe scaune (inclusiv conducătorul auto) și maximum 23 de locuri pe scaune (inclusiv conducătorul auto)	1 zi	4
		7 zile	20
		30 de zile	52
		90 de zile	120
		12 luni	320
D	a) Vehicule de transport marfă cu 7,5 t mai mic decât MTMA mai mic decât 12,0 t b) Vehicule de transport persoane cu mai mult de 23 de locuri pe scaune (inclusiv conducătorul auto)	1 zi	7
		7 zile	35
		30 de zile	91
		90 de zile	210
		12 luni	560
E	Vehicule de transport marfă cu MTMA mai mare sau egal cu 12,0 t, cu maximum 3 axe (inclusiv)	1 zi	9
		7 zile	45
		30 de zile	117
		90 de zile	270
		12 luni	720
F	Vehicule de transport marfă cu MTMA mai mare sau egal cu 12,0 t, cu minimum 4 axe (inclusiv)	1 zi	11
		7 zile	55
		30 de zile	143
		90 de zile	374
		12 luni	1.210

ANEXA Nr. 2
(Anexa nr. 2 la Ordonanța Guvernului nr. 15/2002)

**CUANTUMUL
amenzii contravenționale aplicabile utilizatorilor în cazul lipsei rovinietei valabile**

Tipul vehiculului	Cuantumul amenzii contravenționale (lei)	
	minim	maxim
Vehicule de transport marfă cu MTMA mai mare sau egal cu 12,0 t, cu minimum 4 axe (inclusiv)	3.000	4.500
Vehicule de transport marfă cu MTMA mai mare sau egal cu 12,0 t, cu maximum 3 axe (inclusiv)	2.750	3.000
a) Vehicule de transport marfă cu 7,5 t mai mic decât MTMA mai mic decât 12,0 t b) Vehicule de transport persoane cu mai mult de 23 de locuri pe scaune (inclusiv conducătorul auto)	1.750	2.250

Tipul vehiculului	Cuantumul amenzii contravenționale (lei)	
	minim	maxim
a) Vehicule de transport marfă cu 3,5 t mai mic decât MTMA mai mic sau egal cu 7,5 t b) Vehicule de transport persoane cu mai mult de 9 locuri pe scaune (inclusiv conducătorul auto) și maximum 23 de locuri pe scaune (inclusiv conducătorul auto)	1.250	1.750
Vehicule de transport marfă cu 0 t mai mic decât MTMA mai mic sau egal cu 3,5 t	750	1.250
Autoturisme	250	500

*ANEXA Nr. 3
(Anexa nr. 4 la Ordonanța Guvernului nr. 15/2002)*

C U A N T U M U L
tarifului de despăgubire aplicabil în cazul lipsei rovinietei valabile

	Tipul vehiculului	Tarif de despăgubire — euro —
A	Autoturisme	28
B	Vehicule de transport marfă cu 0,0 t mai mic decât MTMA mai mic sau egal cu 3,5 t	96
C	a) Vehicule de transport marfă cu 3,5 t mai mic decât MTMA mai mic sau egal cu 7,5 t b) Vehicule de transport persoane cu mai mult de 9 locuri pe scaune (inclusiv conducătorul auto) și maximum 23 de locuri pe scaune (inclusiv conducătorul auto)	320
D	a) Vehicule de transport marfă cu 7,5 t mai mic decât MTMA mai mic decât 12,0 t b) Vehicule de transport persoane cu mai mult de 23 de locuri pe scaune (inclusiv conducătorul auto)	560
E	Vehicule de transport marfă cu MTMA mai mare sau egal cu 12,0 t, cu maximum 3 axe (inclusiv)	720
F	Vehicule de transport marfă cu MTMA mai mare sau egal cu 12,0 t, cu minimum 4 axe (inclusiv)	1.210

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ

**privind măsuri pentru diminuarea consecințelor restructurării și reorganizării
unor societăți naționale, companii naționale și societăți comerciale cu capital majoritar de stat
din domeniul feroviar**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 1 pct. IV.4 din Legea nr. 9/2010 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță.

Art. 1. — Prevederile prezentei ordonanțe reglementează măsurile de protecție socială de care beneficiază persoanele disponibilizate prin concedieri colective efectuate ca urmare a restructurării și reorganizării unor societăți naționale, companii naționale și societăți comerciale cu capital majoritar de stat din sectorul feroviar și a filialele acestora, denumite în continuare *societăți*.

Art. 2. — Societățile care pot efectua concedieri colective în condițiile prezentei ordonanțe, precum și numărul de salariați ce urmează să fie disponibilizați se stabilesc prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Ministerului Transporturilor și Infrastructurii, numai în condițiile în care au un program de restructurare și reorganizare sau numai un program de restructurare ori de reorganizare, aprobat astfel încât concedierea colectivă să nu depășească termenul de 31 decembrie 2012.

Art. 3. — (1) Măsurile de protecție socială prevăzute de prezenta ordonanță se acordă în baza programelor de restructurare și reorganizare sau numai a programelor de restructurare ori de reorganizare a societăților prevăzute la art. 1, aprobate de Ministerul Transporturilor și Infrastructurii.

(2) Programele prevăzute la alin. (1) cuprind în mod obligatoriu:

a) numărul total de salariați existent la data întocmirii acestora;

b) motivele care determină restructurarea și reorganizarea ori numai restructurarea sau reorganizarea;

c) numărul de salariați necesar pentru desfășurarea activității în urma restructurării și reorganizării sau numai a restructurării ori reorganizării;

d) numărul de salariați care vor fi afectați de concedieri colective;

e) data de la care sau perioada în care vor avea loc concedierile colective.

(3) În situația în care restructurarea și reorganizarea ori numai restructurarea sau reorganizarea se desfășoară în etape, programele prevăzute la alin. (1) vor cuprinde și numărul de salariați care vor fi afectați de concedieri în fiecare dintre etape, stabilit cu respectarea condițiilor de concediere colectivă prevăzute de dispozițiile legale în vigoare, precum și data la care va avea loc fiecare etapă.

Art. 4. — (1) Pot beneficia de prevederile prezentei ordonanțe numai persoanele care au încheiat contracte individuale de muncă pe durată nedeterminată cu societățile prevăzute la art. 1 cu cel puțin 12 luni înainte de data concedierii.

(2) Beneficiază de prevederile prezentei ordonanțe și persoanele care:

a) au fost preluate prin protocol de alte societăți dintre cele prevăzute la art. 1, în baza actelor normative în vigoare, dacă au încheiat contracte individuale de muncă pe durată nedeterminată cu societățile de la care au fost preluate, în perioada prevăzută la alin. (1);

b) au fost preluate de societățile rezultate în urma divizării sau a altor forme de reorganizare a societăților prevăzute la art. 1, dacă au încheiat contracte individuale de muncă pe durată nedeterminată cu societățile supuse divizării sau altor forme de reorganizare, în perioada prevăzută la alin. (1).

Art. 5. — (1) Concedierea colectivă se face în condițiile prevăzute de Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, cu modificările și completările ulterioare, dar nu mai târziu de 60 de zile de la data intrării în vigoare a hotărârii Guvernului prevăzute la art. 2.

(2) În situația în care restructurarea și reorganizarea ori numai restructurarea sau reorganizarea se desfășoară în etape, prevederile alin. (1) se aplică pentru concedierea colectivă efectuată în prima etapă, urmând ca pentru celelalte etape concedierea colectivă să se efectueze în termen de 60 de zile de la data prevăzută la art. 3 alin. (3).

Art. 6. — Persoanele prevăzute la art. 1 beneficiază, în condițiile legii, de serviciile de preconcediere, precum și de serviciile realizate în vederea stimulării ocupării forței de muncă, acordate de Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă, prin agențiile pentru ocuparea forței de muncă județene și a municipiului București, denumite în continuare *agenții pentru ocuparea forței de muncă*.

Art. 7. — Persoanele concediate în condițiile prezentei ordonanțe beneficiază de următoarele drepturi:

a) la data încetării contractului individual de muncă, ca urmare a concedierii colective, de o sumă egală cu de două ori salariul mediu net pe economie din luna ianuarie a anului în care s-a efectuat concedierea, comunicat de Institutul Național de Statistică;

b) indemnizație de șomaj, stabilită potrivit reglementărilor legale în vigoare;

c) venit lunar de completare.

Art. 8. — (1) Venitul lunar de completare prevăzut la art. 7 lit. c) se stabilește odată cu indemnizația de șomaj și este egal cu diferența dintre salariul individual mediu net pe ultimele 3 luni înainte de concediere, stabilit pe baza clauzelor din contractul individual de muncă, dar nu mai mult decât salariul mediu net pe economie din luna ianuarie a anului în care s-a efectuat concedierea, comunicat de Institutul Național de Statistică, și nivelul indemnizației de șomaj.

(2) Venitul de completare se acordă lunar, pe perioade stabilite diferențiat, în funcție de vechimea în muncă a

persoanelor concediate în condițiile prezentei ordonanțe, după cum urmează:

a) 12 luni, pentru salariații care au o vechime în muncă de până la 15 ani;

b) 13 luni, pentru salariații care au o vechime în muncă cuprinsă între 15 și 25 de ani;

c) 15 luni, pentru salariații care au o vechime în muncă de peste 25 de ani.

(3) După expirarea perioadei de acordare a indemnizației de șomaj, persoanele concediate în condițiile prezentei ordonanțe beneficiază, până la încheierea perioadei prevăzute la alin. (2), de un venit lunar de completare egal cu salariul individual mediu net pe ultimele 3 luni înainte de concediere, stabilit pe baza clauzelor din contractul individual de muncă, dar nu mai mult decât salariul mediu net pe economie din luna ianuarie a anului în care s-a efectuat concedierea, comunicat de Institutul Național de Statistică.

Art. 9. — Nu beneficiază de venit lunar de completare persoanele care nu îndeplinesc condițiile prevăzute de lege pentru stabilirea indemnizației de șomaj.

Art. 10. — (1) Persoanele prevăzute la art. 1 pot beneficia de venit lunar de completare acordat în condițiile prezentei ordonanțe, în mai multe etape, dar nu mai mult decât duratele maxime stabilite potrivit art. 8 alin. (2).

(2) Venitul lunar de completare prevăzut la art. 8 alin. (1) se modifică odată cu recalcularea indemnizației de șomaj, ca urmare a modificării salariului de bază minim brut pe țară garantat în plată.

(3) Prevederile alin. (2) sunt aplicabile și în cazurile în care dreptul persoanei la indemnizație de șomaj încetează sau se suspendă și aceasta beneficiază exclusiv de venitul lunar de completare.

Art. 11. — (1) Persoanele care se reîncadrează în muncă beneficiază de venit lunar de completare în următoarele situații:

a) dacă în perioada acordării venitului lunar de completare prevăzută la art. 8 alin. (2) se încadrează în muncă, în conformitate cu prevederile legale în vigoare, la alte societăți decât cele de la care au fost disponibilizate, beneficiază pe perioada lucrată, până la expirarea perioadei prevăzute la art. 8 alin. (2), de venit lunar de completare egal cu jumătate din salariul individual mediu net pe ultimele 3 luni înainte de concediere, stabilit pe baza clauzelor din contractul individual de muncă, dar nu mai mult de jumătate din salariul mediu net pe economie din luna ianuarie a anului în care s-a efectuat concedierea, comunicat de Institutul Național de Statistică;

b) dacă în perioada acordării venitului lunar de completare prevăzută la art. 8 alin. (2) se încadrează în muncă, în conformitate cu prevederile legale în vigoare, la societățile de la care au fost disponibilizate, beneficiază pe perioada lucrată, până la expirarea perioadei prevăzute la art. 8 alin. (2), de venit lunar de completare în cuantumul stabilit la lit. a), dacă la data încadrării societățile respective nu mai au capital majoritar de stat.

(2) În situația în care încadrarea în muncă este pe perioadă determinată, venitul lunar de completare se acordă în condițiile alin. (1) pe perioada lucrată și se reia în plată, după caz, în condițiile prevăzute la art. 8 alin. (1) sau (3), până la expirarea perioadei prevăzute la art. 8 alin. (2).

(3) În situația în care în perioada acordării venitului lunar de completare prevăzută la art. 8 alin. (2) persoanele beneficiare solicită înscrierea la una dintre categoriile de pensii prevăzute de Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte

drepturi de asigurări sociale, cu modificările și completările ulterioare, plata venitului lunar de completare încetează.

Art. 12. — Venitul lunar de completare este un drept cu caracter personal și încetează la data decesului beneficiarului.

Art. 13. — (1) În perioada prevăzută la art. 8 alin. (2), persoanele beneficiare rămân în evidența agențiilor pentru ocuparea forței de muncă în a căror rază teritorială își au domiciliul sau, după caz, reședința, până la încetarea plății venitului lunar de completare.

(2) În perioada prevăzută la art. 8 alin. (2), persoanele beneficiare ale venitului lunar de completare au următoarele obligații:

a) să se prezinte lunar, pe baza programării, sau ori de câte ori sunt solicitate la agenția pentru ocuparea forței de muncă la care sunt înregistrate, pentru a primi sprijin în vederea încadrării în muncă;

b) să comunice în termen de 3 zile agenției pentru ocuparea forței de muncă la care sunt înregistrate orice modificare a condițiilor care au condus la acordarea drepturilor;

c) să caute activ un loc de muncă, să participe la serviciile pentru stimularea ocupării forței de muncă și de formare profesională oferite de agenția pentru ocuparea forței de muncă la care sunt înregistrate.

(3) Prevederile alin. (2) nu se aplică pe perioada în care persoanele beneficiare ale venitului lunar de completare se încadrează în muncă potrivit legii.

Art. 14. — (1) Plata venitului lunar de completare prevăzută la art. 8 alin. (1) și (3) se suspendă la data neîndeplinirii de către persoanele beneficiare a obligației prevăzute la art. 13 alin. (2) lit. a).

(2) Perioada de suspendare prevăzută la alin. (1) face parte din perioada de acordare a venitului lunar de completare, prevăzută la art. 8 alin. (2).

(3) În situația în care persoanele beneficiare de venit lunar de completare nu îndeplinesc obligațiile prevăzute la art. 13 alin. (2) lit. a) din cauza arestării preventive sau din cauza îmbolnăvirii, dovedită cu certificat medical, confirmat de comisiile de expertiză medicală, perioada de suspendare prevăzută la alin. (1) nu face parte din perioada de acordare a venitului lunar de completare, prevăzută la art. 8 alin. (2).

(4) Repunerea în plată a venitului lunar de completare prevăzută la art. 8 alin. (1) și (3), după suspendarea în condițiile alin. (1), se face de la data de întâi a lunii următoare depunerii cererii beneficiarului.

Art. 15. — (1) În situația persoanelor care în perioada în care beneficiază de indemnizație de șomaj doresc să caute un loc de muncă pe teritoriul unui alt stat membru al Uniunii Europene și au primit aprobare pentru menținerea plății indemnizației de șomaj din partea agențiilor pentru ocuparea forței de muncă la care sunt înregistrate, plata venitului lunar de completare prevăzută la art. 8 alin. (1) se suspendă pe o perioadă de cel mult 3 luni de la data obținerii aprobării.

(2) Prevederile art. 13 alin. (2) lit. a) și c) nu se aplică pe perioada prevăzută la alin. (1).

(3) Perioada de suspendare prevăzută la alin. (1) nu face parte din perioada de acordare a venitului lunar de completare, prevăzută la art. 8 alin. (2), în situația în care în această perioadă plata indemnizației de șomaj s-a realizat de instituția competentă în materie de șomaj a statului membru al Uniunii Europene, în numele agenției pentru ocuparea forței de muncă și pe cheltuielile acesteia.

(4) Repunerea în plată a venitului lunar de completare prevăzută la art. 8 alin. (1) după suspendarea în condițiile alin. (1) se face de la data depunerii cererii beneficiarului, dar nu mai târziu de 3 luni de la data suspendării.

(5) Plata venitului lunar de completare prevăzută la art. 8 alin. (1) pentru perioada de suspendare prevăzută la alin. (3) se face odată cu plata drepturilor beneficiarilor reprezentând venituri de completare pentru luna următoare depunerii cererii prevăzute la alin. (4), respectiv expirării termenului de 3 luni de la data suspendării.

Art. 16. — (1) Plata venitului lunar de completare prevăzută la art. 8 alin. (1) și (3) încetează la data refuzului nejustificat de a accepta locul de muncă oferit potrivit pregătirii profesionale, a refuzului de a participa la serviciile pentru stimularea ocupării forței de muncă și de formare profesională, la serviciile de consiliere și mediere oferite de agenția pentru ocuparea forței de muncă la care persoanele sunt înregistrate, în condițiile prevăzute de Legea nr. 76/2002 privind sistemul asigurărilor pentru șomaj și stimularea ocupării forței de muncă, cu modificările și completările ulterioare, și la data depistării faptului că prestează activități lucrative fără forme legale.

(2) Se consideră refuz nejustificat în sensul alin. (1) refuzul motivat de:

a) situarea locului de muncă oferit la o distanță mai mare de 50 km de localitatea de domiciliu pe teritoriul României, în condițiile în care angajatorul oferă condiții de transport sau locuință;

b) primirea unui salariu egal sau mai mic decât venitul de completare;

c) neparticiparea la programe de reconversie profesională furnizate gratuit de agențiile pentru ocuparea forței de muncă sub formă de servicii de inițiere, calificare, recalificare, perfecționare și specializare.

(3) Nu se consideră refuz nejustificat în sensul alin. (1) starea de sănătate necorespunzătoare pentru prestarea unei munci, justificată în baza unui certificat medical, confirmat de comisiile de expertiză medicală și prezentat de persoanele în cauză în termen de 30 de zile de la intervenirea acesteia.

Art. 17. — (1) Agențiile pentru ocuparea forței de muncă au obligația de a monitoriza:

a) beneficiarii de venit de completare care au refuzat locuri de muncă pe baza documentelor medicale care atestă starea de sănătate necorespunzătoare pentru prestarea unei munci, în vederea integrării cât mai rapide în muncă;

b) ofertele zilnice de locuri de muncă, în vederea încadrării în muncă, potrivit pregătirii profesionale, a beneficiarilor de venit de completare aflați în evidență.

(2) Inspekția Muncii are obligația de a comunica Agenției Naționale pentru Ocuparea Forței de Muncă, după efectuarea controalelor, numele și prenumele, adresa și codul numeric personal ale persoanelor depistate că prestează activități fără forme legale.

(3) Măsura suspendării, cea a revocării suspendării și a încetării plății venitului lunar de completare, precum și cea a sancționării propriilor angajați, conform legii, care nu respectă prevederile alin. (1) se stabilesc prin decizii ale directorilor executivi ai agențiilor pentru ocuparea forței de muncă.

Art. 18. — (1) Sumele necesare pentru acordarea drepturilor prevăzute la art. 7 și 11 se suportă din bugetul asigurărilor pentru șomaj.

(2) Din resursele financiare prevăzute la alin. (1) societățile pot solicita aplicarea măsurilor de protecție pentru salariații

disponibilizați colectiv în baza unui singur program de restructurare și reorganizare sau numai de restructurare ori de reorganizare, întocmit în baza prevederilor prezentei ordonanțe, prezentat în cursul aceluiași an.

Art. 19. — (1) Sumele prevăzute la art. 7 lit. a) și c) sunt exceptate de la plata contribuțiilor către bugetul asigurărilor sociale de stat.

(2) Perioada prevăzută la art. 8 alin. (2) constituie stagiul de cotizare în sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale și către Fondul național unic de asigurări sociale de sănătate.

(3) Venitul asigurat, utilizat la stabilirea drepturilor prevăzute de Legea nr. 19/2000, cu modificările și completările ulterioare, este egal cu salariul individual mediu net pe ultimele 3 luni înainte de concediere, stabilit pe baza clauzelor din contractul individual de muncă, dar nu mai mult decât salariul mediu net pe economie din luna ianuarie a anului în care s-a efectuat concedierea, comunicat de Institutul Național de Statistică.

(4) Prevederile alin. (3) nu se aplică în situația în care persoanele care beneficiază de venit lunar de completare realizează și venituri de natură salarială care, conform dispozițiilor Legii nr. 19/2000, cu modificările și completările ulterioare, se au în vedere la stabilirea pensiilor.

(5) Perioada prevăzută la art. 8 alin. (2), în care persoanele din sectorul feroviar care dovedesc un stagiul de cotizare de cel puțin 15 ani în condiții speciale beneficiază de venit lunar de completare, constituie stagiul de cotizare realizat în condiții speciale de muncă.

(6) În vederea certificării de către casele teritoriale de pensii a stagiului de cotizare realizat în condițiile alin. (2) și (5), începând cu data încetării plății venitului lunar de completare, agențiile pentru ocuparea forței de muncă vor elibera persoanelor solicitante adeverințe care să ateste perioadele în care au beneficiat de acest drept, precum și cuantumul venitului asigurat, prevăzut la alin. (3).

Art. 20. — Venitul lunar de completare are același regim de impozitare ca și indemnizația de șomaj.

Art. 21. — (1) Debitele create la bugetul asigurărilor pentru șomaj de persoanele care au beneficiat în mod necuvenit de drepturile prevăzute de prezenta ordonanță se recuperează în termenul legal de prescripție, pe baza deciziilor emise de agențiile pentru ocuparea forței de muncă, ce constituie titluri executorii.

(2) Sumele rămase nerecuperate de la beneficiarii decedați nu se mai urmăresc.

Art. 22. — (1) Angajatorii care au încadrat în muncă, conform legii, persoane din rândul beneficiarilor venitului lunar de completare prevăzut la art. 8 alin. (2) au obligația de a anunța în termen de 3 zile agențiile pentru ocuparea forței de muncă în evidența cărora s-au aflat aceste persoane.

(2) Angajatorii care refuză încadrarea în muncă, în condițiile legii, a persoanelor beneficiare de venit lunar de completare au obligația de a anunța în termen de 3 zile agențiile pentru ocuparea forței de muncă în evidența cărora s-au aflat aceste persoane motivul refuzului.

(3) Societățile prevăzute la art. 1 au obligația de a transmite agențiilor pentru ocuparea forței de muncă programele prevăzute la art. 3, precum și tabelele nominale cu persoanele concediate colectiv.

Art. 23. — (1) Următoarele fapte constituie contravenții și se sancționează după cum urmează:

a) nerespectarea obligațiilor prevăzute la art. 22 alin. (1) și (2), cu amendă de la 2.500 lei la 5.000 lei;

b) necomunicarea datelor și informațiilor prevăzute la art. 22 alin. (3), cu amendă de la 1.500 lei la 2.500 lei.

(2) Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor se realizează de către organele de control ale agențiilor pentru ocuparea forței de muncă.

Art. 24. — Dispozițiile prevăzute la art. 23 referitoare la contravenții se completează cu prevederile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 25. — Sumele încasate din amenziile contravenționale aplicate conform prezentei ordonanțe se fac venit la bugetul asigurărilor pentru șomaj.

Art. 26. — Litigiile determinate de modul de aplicare a prevederilor prezentei ordonanțe se soluționează de către instanțele judecătorești competente, potrivit legii.

Art. 27. — Prezenta ordonanță se aplică până la data de 31 decembrie 2012.

Art. 28. — În termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe, Guvernul, la propunerea Ministerului Transporturilor și Infrastructurii și a Ministerului Muncii, Familiei și Protecției Sociale, va adopta normele metodologice de aplicare a acesteia.

PRIM-MINISTRU

EMIL BOC

Contrasemnează:

Ministrul transporturilor și infrastructurii,

Radu Mircea Berceanu

p. Ministrul muncii, familiei și protecției sociale,

Valentin Mocanu,

secretar de stat

Ministrul finanțelor publice,

Sebastian Teodor Gheorghe Vlădescu

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ

pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul justiției în vederea transunerii Directivei 2006/123/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 decembrie 2006 privind serviciile în cadrul pieței interne

Având în vedere obligația României, în calitate de stat membru al Uniunii Europene, de a asigura transpunerea în legislația națională a dispozițiilor Directivei 2006/123/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 decembrie 2006 privind serviciile în cadrul pieței interne,

luând în considerare faptul că existența în legislația națională a unui act normativ cadru de transpunere a acestui instrument comunitar — Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 49/2009 privind libertatea de stabilire a prestatorilor de servicii și libertatea de a furniza servicii în România — impune, pentru asigurarea unei transpuneri depline, amendarea, în mod corespunzător, a tuturor regimurilor de autorizare care intră în domeniul de aplicare a Directivei 2006/123/CE a Parlamentului European și a Consiliului,

ținând cont de evaluarea efectuată asupra regimurilor de autorizare pentru profesiile aflate în sfera competenței de reglementare a Ministerului Justiției, care a relevat necesitatea modificării cadrului legal în ceea ce privește traducătorii, mediatorii, experții tehnici judiciari și experții criminaliști,

în temeiul art. 108 alin. (1) din Constituția României, republicată, și al art. 1 pct. II din Legea nr. 9/2010 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță.

Art. I. — Legea nr. 178/1997 pentru autorizarea și plata interpreților și traducătorilor folosiți de Consiliul Superior al Magistraturii, de Ministerul Justiției, Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Parchetul Național Anticorupție, de organele de urmărire penală, de instanțele judecătorești, de birourile notarilor publici, de avocați și de executori judecătorești, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 305 din 10 noiembrie 1997, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 3, literele a) și f) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„a) este cetățean român, cetățean al unui stat membru al Uniunii Europene, al Spațiului Economic European sau al Confederației Elvețiene;

.....
f) nu are antecedente penale.”

2. La articolul 3, litera b) se abrogă.

3. Articolul 31 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 31. — (1) Cetățenii statelor membre ale Uniunii Europene sau aparținând Spațiului Economic European ori ai Confederației Elvețiene pot desfășura activitatea de interpret și traducător pentru organele prevăzute la art. 1, cu respectarea prevederilor prezentei legi, în regim de autorizare sau în regim de luare în evidență.

(2) Cetățenii statelor membre ale Uniunii Europene sau aparținând Spațiului Economic European ori ai Confederației Elvețiene pot fi autorizați ca traducători și interpreți în aceleași condiții ca și cetățenii români, putând dovedi îndeplinirea condițiilor prevăzute la art. 3 lit. c), e) și f) și cu documente emise/eliberate de autoritățile din statul membru de origine sau de proveniență.

(3) Procedura autorizării nu se aplică cetățeanului unui stat membru al Uniunii Europene sau aparținând Spațiului Economic European ori Confederației Elvețiene, stabilit în România, care

este autorizat ca interpret și traducător în specialitatea științe juridice de autoritatea competentă din statul membru de origine sau de proveniență.

(4) Cetățeanul unui stat membru al Uniunii Europene sau aparținând Spațiului Economic European ori Confederației Elvețiene, autorizat în specialitatea științe juridice și care exercită în mod legal această profesie în statul membru de origine sau de proveniență, poate presta temporar sau ocazional, pe teritoriul României, activitățile specifice profesiei de interpret sau traducător autorizat, fără îndeplinirea procedurii și condițiilor de autorizare prevăzute la art. 3.

(5) În cazurile prevăzute la alin. (3) și (4), pentru exercitarea profesiei nu este necesară dovedirea cunoașterii limbii oficiale a statului al cărui cetățean este străinul.

(6) În aplicarea prevederilor alin. (3) și (4), Ministerul Justiției recunoaște certificatele sau alte documente similare care atestă calitatea de interpret și traducător autorizat în specialitatea științe juridice, emise/eliberate de autoritățile competente din statul de origine sau de proveniență.

(7) Persoanele prevăzute la alin. (1) trebuie să aibă cunoștințele de limbă română necesare exercitării profesiei, a căror dovadă se face cu acte din care rezultă că au absolvit o formă de învățământ în limba română sau cu certificate de competență lingvistică.

(8) În cazul în care este necesară verificarea documentelor depuse în vederea autorizării, aceasta se poate realiza și prin intermediul Sistemului de informare în cadrul pieței interne, în condițiile legii.

(9) Prevederile prezentului articol se completează în mod corespunzător cu dispozițiile Legii nr. 200/2004 privind recunoașterea diplomelor și calificărilor profesionale pentru profesiile reglementate din România, cu modificările și completările ulterioare.”

4. Articolul 4 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 4. — (1) Cererea de autorizare ca interpret și traducător care urmează a fi folosit de organele prevăzute la art. 1 se adresează Ministerului Justiției și va fi însoțită de actele doveditoare privind îndeplinirea condițiilor prevăzute la art. 3.

(2) Autorizarea se acordă prin ordin al ministrului justiției în cel mult 30 de zile calendaristice de la data prezentării de către solicitant a tuturor documentelor care fac dovada îndeplinirii condițiilor legale de autorizare.

(3) Termenul prevăzut la alin. (2) poate fi prelungit o singură dată, cu maximum 15 zile calendaristice. Valabilitatea documentelor depuse inițial nu este afectată de această prelungire. Prolungirea termenului de autorizare, precum și durata acestei prelungiri trebuie motivate și notificate solicitantului înainte de expirarea termenului inițial.

(4) În cazul în care solicitantul nu îndeplinește condițiile prevăzute de lege sau cererea formulată de acesta nu este însoțită de actele doveditoare, Ministerul Justiției, prin direcția de specialitate, comunică părții interesate refuzul de autorizare sau, după caz, necesitatea completării dovezilor impuse de lege. Refuzul de autorizare se motivează în mod corespunzător.

(5) Decizia de refuz sau de retragere a autorizației de interpret ori traducător poate fi atacată la instanța judecătorească competentă, potrivit legii.

(6) Forma și conținutul autorizației se vor stabili prin ordin al ministrului justiției.”

5. La articolul 6 alineatul (1), după litera b) se introduce o nouă literă, litera b¹), cu următorul cuprins:

„b¹) pentru lipsa sau restrângerea capacității de exercițiu;”.

6. La articolul 6, după alineatul (2) se introduc două noi alineate, alineatele (3) și (4) cu următorul cuprins:

„(3) Sesizarea Ministerului Justiției se va face pentru cazurile prevăzute la alin. (1) lit. b), b¹), c), e) și f) de către organele prevăzute la art. 1, precum și de orice altă persoană interesată.

(4) În termen de 30 de zile de la data rămânerii definitive a hotărârii judecătorești de condamnare a traducătorului și interpretului pentru săvârșirea cu intenție a unei infracțiuni în legătură cu exercițiul profesiei, instanța judecătorească are obligația de a transmite Ministerului Justiției copia certificată pentru conformitate cu originalul a hotărârii judecătorești.”

7. La articolul 6¹, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alineatul (1¹), cu următorul cuprins:

„(1¹) Interpretii și traducătorii autorizați potrivit prezentei legi au obligația să notifice emitentului autorizației, în termen de 30 de zile de la luarea la cunoștință, orice schimbări ale situației lor în urma cărora condițiile de acordare a autorizației nu mai sunt îndeplinite.”

8. La articolul 6¹, alineatele (3) și (4) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(3) Până la data îndeplinirii obligațiilor prevăzute la alin. (1)—(2), interpretii și traducătorii nu pot desfășura activitatea reglementată de prezenta lege.

(4) Cetățenii statelor membre ale Uniunii Europene sau ale Spațiului Economic European ori aparținând Confederației Elvețiene, prevăzuți la art. 3¹ alin. (3) și (4), pentru a presta activitate de interpret și traducător, în condițiile prezentei legi, vor fi luați, la cerere, în evidența direcției de specialitate din

cadru Ministerului Justiției și, după caz, a tribunalului în circumscripția căruia sunt stabiliți.”

9. După articolul 15 se introduce un nou articol, articolul 16, cu următorul cuprins:

„Art. 16. — Prevederile prezentei legi se completează, cu privire la procedurile și formalitățile de autorizare, precum și exercitarea profesiei de interpret și traducător autorizat, cu prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 49/2009 privind libertatea de stabilire a prestatorilor de servicii și libertatea de a furniza servicii în România.”

Art. II. — Legea nr. 192/2006 privind medierea și organizarea profesiei de mediator, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 441 din 22 mai 2006, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 8, alineatele (2)—(4) și (7) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(2) Cetățenii statelor membre ale Uniunii Europene, ale Spațiului Economic European sau ai Confederației Elvețiene, posesori ai unui document de calificare în profesia de mediator, obținut în unul dintre aceste state, dobândesc, în contextul dreptului de stabilire, accesul la profesie în România, după recunoașterea acestor documente de către Consiliul de mediere, conform Legii nr. 200/2004 privind recunoașterea diplomelor și calificărilor profesionale pentru profesiile reglementate din România, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Documentele de calificare obținute în profesia de mediator în alt stat decât România ori într-un stat membru al Uniunii Europene, al Spațiului Economic European sau în Confederația Elvețiană de către persoanele prevăzute la alin. (2) se recunosc în condițiile prevăzute la alin. (5), care se aplică în mod corespunzător. Dacă abilitățile și cunoștințele nu corespund cerințelor de calificare prevăzute de legea română, Consiliul de mediere ia în considerare și experiența profesională dobândită de solicitant și îi poate cere să dovedească faptul că îndeplinește toate aceste cerințe.

(4) Prevederile alin. (2) și (3) se aplică și cetățenilor români, posesori ai documentelor de calificare în profesia de mediator, obținute într-un stat membru al Uniunii Europene, al Spațiului Economic European sau în Confederația Elvețiană, după caz, într-un stat terț.

.....
(7) Cetățenii altor state ale Uniunii Europene, ale Spațiului Economic European sau ai Confederației Elvețiene, posesori ai unui document de calificare ca mediator, obținut în unul dintre aceste state sau în România, dobândesc calitatea de mediator în România, în condițiile prevăzute la alin. (2)—(6).”

2. La articolul 8, după alineatul (9) se introduce un nou alineat, alineatul (10), cu următorul cuprins:

„(10) În cazul în care este necesară verificarea documentelor depuse în vederea autorizării, aceasta se poate realiza și prin Sistemul de informare în cadrul pieței interne, în condițiile legii.”

3. După articolul 8 se introduce un nou articol, articolul 8¹, cu următorul cuprins:

„Art. 8¹. — (1) Autorizația se eliberează solicitantului în cel mult 30 de zile calendaristice de la data constatării îndeplinirii de

către acesta a tuturor condițiilor stabilite de lege și de regulamentul prevăzut la art. 17 alin. (2).

(2) Termenul poate fi prelungit o singură dată, pentru o perioadă de maximum 15 zile calendaristice. Valabilitatea documentelor depuse inițial nu este afectată de această prelungire. Prolungirea termenului de autorizare, precum și durata acestei prelungiri se motivează în mod corespunzător și se notifică solicitantului înainte de expirarea termenului inițial.

(3) În cazul în care solicitantul nu îndeplinește condițiile prevăzute de prezenta lege sau cererea formulată de acesta nu este însoțită de actele doveditoare, Consiliul de mediere comunică persoanei interesate refuzul motivat de autorizare sau, după caz, necesitatea completării dovezilor impuse de lege.

(4) Hotărârea de refuz, respectiv de retragere a autorizației de mediator poate fi atacată la instanța judecătorească competentă, în conformitate cu procedura prevăzută de Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare.”

4. După articolul 16 se introduce un nou articol, articolul 16¹, cu următorul cuprins:

„Art. 16¹. — În ceea ce privește procedurile și formalitățile de autorizare, precum și exercitarea profesiei de mediator, prevederile prezentei legi se completează cu dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 49/2009 privind libertatea de stabilire a prestatorilor de servicii și libertatea de a furniza servicii în România.”

5. La articolul 20, după litera e) se introduce o nouă literă, litera e¹), cu următorul cuprins:

„e¹) cooperează, prin intermediul Sistemului de informare în cadrul pieței interne, cu autoritățile competente din celelalte state membre ale Uniunii Europene, ale Spațiului Economic European și din Confederația Elvețiană, în vederea asigurării controlului mediatorilor și a serviciilor pe care aceștia le prestează, în conformitate cu prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 49/2009;”.

Art. III. — Ordonanța Guvernului nr. 2/2000 privind organizarea activității de expertiză tehnică judiciară și extrajudiciară, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 26 din 25 ianuarie 2000, aprobată prin Legea nr. 156/2002, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 10 alineatul (1), litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

„a) este cetățean român, cetățean al unui stat membru al Uniunii Europene, aparținând Spațiului Economic European ori cetățean al Confederației Elvețiene;”.

2. La articolul 10, alineatul (2) se abrogă.

3. La articolul 10¹, după alineatul (7) se introduc patru noi alineate, alineatele (8)—(11), cu următorul cuprins:

„(8) În cazul în care este necesară verificarea legalității documentelor depuse în vederea autorizării, aceasta se poate realiza și prin Sistemul de informare în cadrul pieței interne, în condițiile legii.

(9) Înscrierea expertului tehnic judiciar prevăzut la alin. (3) în Tabelul nominal cuprinzând experții tehnici judiciari, respectiv luarea în evidență a expertului tehnic judiciar prevăzut la alin. (5) se fac în cel mult 30 de zile de la data prezentării de către solicitant a tuturor documentelor care fac dovada îndeplinirii condițiilor legale.

(10) Termenul prevăzut la alin. (9) poate fi prelungit o singură dată, pentru o perioadă de cel mult 15 zile calendaristice. Valabilitatea documentelor depuse inițial nu este afectată de această prelungire. Prolungirea termenului de autorizare, precum și durata acestei prelungiri trebuie motivate în mod corespunzător și notificate solicitantului înainte de expirarea termenului inițial.

(11) Dispozițiile prezentului articol sunt aplicabile și cetățenilor aparținând Confederației Elvețiene.”

4. După articolul 10¹ se introduce un nou articol, articolul 10², cu următorul cuprins:

„Art. 10². — (1) În cazul în care solicitantul nu îndeplinește condițiile prevăzute de lege sau cererea formulată de acesta nu este însoțită de actele doveditoare, Ministerul Justiției comunică persoanei interesate refuzul motivat de autorizare sau, după caz, necesitatea completării dovezilor impuse de lege.

(2) Decizia de refuz, respectiv de retragere a autorizației de expert tehnic judiciar poate fi atacată la instanța judecătorească competentă, potrivit legii.”

5. După articolul 12 se introduce un nou articol, articolul 12¹, cu următorul cuprins:

„Art. 12¹. — Autorizația de expert tehnic judiciar se acordă solicitantului de către direcția de specialitate din cadrul Ministerului Justiției, în cel mult 30 de zile calendaristice de la data la care acesta face dovada că îndeplinește condițiile pentru dobândirea calității de expert tehnic judiciar.”

6. La articolul 13, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 13. — (1) În lipsa experților tehnici judiciari din specialitatea cerută, expertizele tehnice judiciare pot fi efectuate și de alți specialiști care nu au calitatea de expert tehnic judiciar, dacă îndeplinesc condițiile prevăzute la art. 10 alin. (1) lit. a)—f).”

7. La articolul 34, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alineatul (2), cu următorul cuprins:

„(2) Experții tehnici judiciari autorizați și specialiștii au obligația să notifice Ministerului Justiției, în termen de 30 de zile de la luarea la cunoștință, orice schimbare a datelor comunicate la momentul dobândirii calității sau luării în evidență. Nerespectarea obligației de notificare atrage răspunderea disciplinară a celui vinovat.”

8. După articolul 40 se introduce un nou articol, articolul 40¹, cu următorul cuprins:

„Art. 40¹. — Prevederile prezentei legi se completează, cu privire la procedurile și formalitățile de autorizare, precum și exercitarea profesiei de expert tehnic judiciar, cu prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 49/2009 privind libertatea de stabilire a prestatorilor de servicii și libertatea de a furniza servicii în România.”

Art. IV. — Ordonanța Guvernului nr. 75/2000 privind autorizarea experților criminaliști care pot fi recomandați de părți să participe la efectuarea expertizelor criminalistice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 407 din 29 august 2000, aprobată cu modificări prin Legea nr. 488/2002, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 4 alineatul (1), litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

„a) este cetățean român, cetățean al unui alt stat membru al Uniunii Europene ori aparținând Spațiului Economic European sau cetățean al Confederației Elvețiene;”.

2. La articolul 4, alineatul (2) se abrogă.

3. La articolul 4 se introduce un nou alineat, alineatul (3), cu următorul cuprins:

„(3) Autorizația de expert criminalist se acordă în termen de 30 de zile de la data la care candidatul a fost declarat admis la examenul prevăzut la alin. (1) lit. g).”

4. La articolul 4¹, după alineatul (7) se introduc patru noi alineate, alineatele (8)—(11), cu următorul cuprins:

„(8) În cazul în care este necesară verificarea documentelor depuse în vederea autorizării, aceasta se poate realiza și prin Sistemul de informare în cadrul pieței interne, în condițiile legii.

(9) Înscrierea expertului criminalist prevăzut la alin. (3) în Tabelul nominal cuprinzând experții criminaliști, respectiv luarea în evidență a expertului criminalist prevăzut la alin. (5) se fac în cel mult 30 de zile de la data prezentării de către solicitant a tuturor documentelor care fac dovada îndeplinirii condițiilor legale.

(10) Termenul prevăzut la alin. (9) poate fi prelungit o singură dată, pentru o perioadă de maximum 15 zile calendaristice. Valabilitatea documentelor depuse inițial nu este afectată de această prelungire. Prelungirea termenului de autorizare, precum și durata acestei prelungiri trebuie motivate în mod corespunzător și notificate solicitantului înainte de expirarea termenului inițial.

(11) Dispozițiile prezentului articol sunt aplicabile și cetățenilor aparținând Confederației Elvețiene.”

5. După articolul 4¹ se introduce un nou articol, articolul 4², cu următorul cuprins:

„Art. 4². — (1) În cazul în care solicitantul nu îndeplinește condițiile prevăzute de lege sau cererea formulată de acesta nu este însoțită de actele doveditoare, Ministerul Justiției comunică

persoanei interesate refuzul motivat de autorizare sau, după caz, necesitatea completării dovezilor impuse de lege.

(2) Decizia de refuz, respectiv de retragere a autorizației de expert criminalist poate fi atacată la instanța judecătorească competentă potrivit legii.”

6. După articolul 11 se introduce un nou articol, articolul 11¹, cu următorul cuprins:

„Art. 11¹. — Experții criminaliști autorizați potrivit prezentei ordonanțe au obligația să notifice Ministerului Justiției, în termen de 30 de zile de la luarea la cunoștință, orice schimbare a datelor comunicate la momentul dobândirii calității sau luării în evidență.”

7. După articolul 12 se introduce un nou articol, articolul 12¹, cu următorul cuprins:

„Art. 12¹. — În ceea ce privește procedurile și formalitățile de autorizare, precum și exercitarea profesiei de expert criminalist, prevederile prezentei ordonanțe se completează cu dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 49/2009 privind libertatea de stabilire a prestatorilor de servicii și libertatea de a furniza servicii în România.”

Art. V. — Autorizarea interpreților și traducătorilor, mediatorilor, experților tehnici judiciari și experților criminaliști este exceptată de la procedura aprobării tacite, astfel cum aceasta este reglementată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2003 privind procedura aprobării tacite, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 486/2003.

Art. VI. — Procedurile și formalitățile de autorizare pentru interpreți și traducători, mediatori, experți tehnici judiciari și experți criminaliști pot fi îndeplinite și prin intermediul punctului de contact unic, în conformitate cu prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 49/2009 privind libertatea de stabilire a prestatorilor de servicii și libertatea de a furniza servicii în România. Prevederile prezentului articol se aplică de la data operaționalizării punctului de contact unic.

*

Prezenta ordonanță transpune dispozițiile Directivei 2006/123/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 decembrie 2006 privind serviciile în cadrul pieței interne, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene seria L nr. 376 din 27 decembrie 2006.

PRIM-MINISTRU

EMIL BOC

Contrasemnează:

Ministrul justiției,

Cătălin Marian Predoiu

Șeful Departamentului pentru Afaceri Europene,

Bogdan Mănoiu

București, 29 ianuarie 2010.

Nr. 13.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC
— Prețuri pentru anul 2010 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Număr de apariții anuale	Valoare (TVA 9% inclus) — lei		
			12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	900	1.200	330	120
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	100	1.500		140
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	200	2.250		200
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	500	430		40
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	6.000	1.720		160
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	240	1.600		150
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	48	540		50
8.	Colecția Legislația României	4	450	120	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	12	750		70

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC
— Prețuri pentru anul 2010 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	40	100	250	600	1.320	400	1.000	2.500	6.000	13.200
ExpertMO	90	230	580	1.390	3.060	900	2.250	5.630	13.510	29.720

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	50	130	330	790	1.740	500	1.250	3.130	7.510	16.520
ExpertMO	110	280	700	1.680	3.700	1.100	2.750	6.880	16.510	36.320

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica on-line comanda.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.411.58.33 și 021.410.47.30, fax 021.410.77.36 și 021.410.47.23
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

